

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ

សៀវភៅណែនាំបច្ចេកទេស ស្តីពី ការគ្រួសកូនមាន់ស្រុកលក់

រៀបចំដោយ : នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម

សហការជាមួយ : គម្រោងបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យាដើម្បីបង្កើនផលិតភាពជុំវិញតំបន់ទន្លេសាប (TSTD)

ឧបត្ថម្ភដោយ : ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី រដ្ឋាភិបាលប្រទេសហ្វ្រាំងឡង់ដ៍ និង រដ្ឋាភិបាលសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ

រៀបរៀងដោយ:

លោក ស៊ិន ប៉ៅ : អ្នកជំនាញផ្នែកបសុសត្វ របស់គម្រោង TSTD

ទូរស័ព្ទលេខ : ០១៧ ៩០៩ ៣៤៥

អ៊ីម៉ែល : porsinn@gmail.com

កាលបរិច្ឆេទ : ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៣

© រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង: គ្រប់ព័ត៌មានទាំងអស់នៃសៀវភៅណែនាំបច្ចេកទេសនេះ ជាកម្មសិទ្ធិ របស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ហើយសម្រេចផ្តល់សិទ្ធិឱ្យ នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម ធ្វើជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ។ រាល់សំណើរសុំផលិតបន្ថែម ត្រូវសុំការអនុញ្ញាតសិទ្ធិជាមុនសិន ពីនាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម។

មាតិកាអត្ថបទ

មុព្វកថា..... v-vi

អារម្ភកថា..... 1

ជំពូក ១: សេចក្តីផ្តើម

- ១. តើទូក្លាស់ស៊ុតមានជាអ្វី?..... 3
- ២. កត្តាសំខាន់ចាំបាច់ត្រូវអនុវត្តពេលក្លាស់ស៊ុត..... 3
- ៣. លក្ខណៈរូប និងសមាសធាតុផ្សំស៊ុតមាន..... 4
- ៤. វដ្តជីវិតមាន..... 5

ជំពូក ២: ការគ្រប់គ្រងស៊ុតមានសម្រាប់គ្នាស់

- ៥. ការចិញ្ចឹមមេ និងបាមានសម្រាប់យកស៊ុត..... 6
 - ៥.១ ការជ្រើសរើសសត្វមាន..... 6
 - ៥.២ ទ្រុងចិញ្ចឹមមេបាមាន..... 6
 - ៥.៣ សមាមាត្រចំនួនមេ និងបាដាក់ក្នុងទ្រុង..... 8
 - ៥.៤ ការផ្តល់ចំណីមេបា..... 9
- ៦. ការរក្សាស៊ុតទុកសម្រាប់គ្នាស់..... 12
 - ៦.១ ការប្រមូលស៊ុតពីកន្លែងចិញ្ចឹម..... 12
 - ៦.២ ការរក្សាស៊ុតទុកសម្រាប់គ្នាស់ (កន្លែងក្លាស់ស៊ុត)..... 13

ជំពូក ៣: គ្រប់គ្រងការគ្នាស់ស៊ុត

- ៧. ការរៀបចំទូក្លាស់មុនដាក់ស៊ុតគ្នាស់ 15
- ៨. ការរៀបចំស៊ុតសម្រាប់គ្នាស់ 15
- ៩. កត្តាចាំបាច់ត្រូវអនុវត្តក្នុងកំឡុងពេលក្លាស់ស៊ុត 16
 - ៩.១ សីតុណ្ហភាព..... 16
 - ៩.២ សំណើម 16
 - ៩.៣ ចរន្តខ្យល់ក្នុងទូក្លាស់..... 16
 - ៩.៤ ការបង្វិលស៊ុត 17
 - ៩.៥ ការឆ្លុះបញ្ចាំងមើលស៊ុត 18
- ១០. បច្ចេកទេសឆ្លុះមើលខាងក្នុងស៊ុតមាន 19
 - ១០.១ ការបង្កើតឧបករណ៍ឆ្លុះមើលស៊ុត 19

១០.២ លទ្ធផលសំខាន់ៗ នៃការឆ្លុះមើលស៊ុត21

១១. ការកត់ត្រាព័ត៌មានលម្អិតប្រចាំថ្ងៃ23

១២. ដំណាក់កាលញាស់24

 ១២.១ ចំណុចសំខាន់ៗ យកចិត្តទុកដាក់ពេលកូនមានញាស់24

 ១២.២ ពេលកូនមានញាស់25

 ១២.៣ ក្រោយពេលកូនមានញាស់25

១៣. វិធីសាស្ត្រកាត់បន្ថយស៊ុតខូច25

ជំពូក ៤៖ ការថែរក្សាកូនមាន់ទើបញាស់

១៤. តើត្រូវថែរក្សាកូនមាន់អាយុក្រោម ២១ថ្ងៃយ៉ាងដូចម្តេច?27

 ១៤.១ ការរៀបចំទ្រុងថែរក្សាកូនមាន់27

 ១៤.២ ការផ្តល់កំដៅកូនមាន់ទើបញាស់27

 ១៤.៣ ការត្រួតពិនិត្យ និងតាមដានកំដៅកូនមាន់28

 ១៤.៤ ការផ្តល់ចំណី និងទឹកកូនមាន់អាយុក្រោម ២១ថ្ងៃ29

១៥. ការថែរក្សាសុខភាពកូនមាន់29

 ១៥.១ ការព្យាបាល និងបំប៉នកូនមាន់ក្រោយញាស់ភ្លាម29

 ១៥.២ អនាម័យចំណីអាហារ និងទឹកផឹក30

 ១៥.៣ ការដឹកជញ្ជូនកូនមាន់30

ជំពូក ៥៖ ឥទ្ធិពលលើការញាស់របស់ស៊ុត

១៦. កត្តាដែលជះឥទ្ធិពលដល់លទ្ធភាពនៃការញាស់កូនមាន់31

 ១៦.១ ការបង្កាត់ពូជ31

 ១៦.២ ផលិតកម្មស៊ុត31

 ១៦.៣ ការគ្រប់គ្រងហ្វូងមាន់31

 ១៦.៤ ការជ្រើសរើសស៊ុតភ្លាស់31

១៧. មូលហេតុមានបញ្ហាលើការញាស់ស៊ុតមាន់32

ជំពូក ៦៖ ការចិញ្ចឹមមាន់សាច់ពូជក្នុងស្រុក

១៨. ការរៀបចំទ្រុងសម្រាប់ចិញ្ចឹមមាន់សាច់34

១៩. ការថែរក្សាសុខភាពកូនមាន់ក្រោយពីដឹកជញ្ជូន35

២០. ការផ្តល់ចំណីមាន់សាច់36

២១. ការផ្តល់ទឹកមាន់36

ជំពូក ៧៖ ការថែរក្សាសុខភាពមាន់

២២. អនាម័យ និងជីវសុវត្ថិភាព37

២២.១ អនាម័យកន្លែងចិញ្ចឹមមាន់37

២២.២ ការពារការឆ្លងជម្ងឺពីក្រៅ37

២២.៣ កម្មវិធីបញ្ចេញលក់មាន់ទាំងអស់ បញ្ចូលចិញ្ចឹមទាំងអស់38

២៣. ការផ្តល់វ៉ាក់សាំងការពារជម្ងឺឆ្លងមាន់38

២៤. ការទម្លាក់ព្រូនមាន់39

ជំពូក ៨៖ ការកត់ត្រាចំណាយ ចំណូលផលិតកម្ម

២៥. ការកត់ត្រាចំណាយចំណូលផលិតកម្ម41

ជំពូក ៩៖ ការពង្រឹងទីផ្សារកូនមាន់

២៦. ចិញ្ចឹមបំប៉នមាន់សាច់សម្រាប់លក់44

២៧. ទំនាក់ទំនងជាមួយកសិករដើម្បីចិញ្ចឹមបន្ត44

 ២៧.១ លក់កូនមាន់ឱ្យកសិករចិញ្ចឹម44

 ២៧.២ លក់កូនមាន់ឱ្យកសិករចិញ្ចឹម និងធានាទិញមាន់សាច់មកវិញ.....44

២៨. ដើរកទិញពងមាន់បន្ថែមសម្រាប់ភ្នាស់44

២៩. ផ្តល់សេវាវ៉ាក់សាំងបន្ថែមដល់អ្នកទិញយកទៅចិញ្ចឹម44

៣០. ទំនាក់ទំនងអ្នកទីផ្សារសម្រាប់លក់មាន់សាច់45

ឯកសារយោង46

បុព្វកថា

អតីតកាល គឺជាការចាប់ផ្តើមមួយ ដែលយើងតែងជួបឧបសគ្គជាច្រើន។ យ៉ាងណាមិញជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើម រមែង មានការអភិវឌ្ឍន៍រីកចម្រើនជាជំហានៗ ដើម្បីភ្ជាប់ជាមួយបច្ចុប្បន្នកាល ហើយរបៀបរបបនៃជីវភាពរស់នៅរបស់ ប្រជាពលរដ្ឋយើងក៏ចេះតែមានការប្រែប្រួលជាអន្លើៗពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ដែលដើរទន្ទឹមទៅនឹងការវិវឌ្ឍន៍នៃបច្ចេកវិទ្យា ចំណេះដឹង វិទ្យាសាស្ត្រ ឆ្ពោះទៅកាន់ទំនើបភាវូបនីយកម្មពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ក្នុងបរិបទនៃសាកលភាវូបនីយកម្ម។

ពិតណាស់ យើងទាំងអស់គ្នាបានដឹងជាយូរយារណាស់មកហើយថា កម្ពុជាជាប្រទេសកសិកម្ម មានខ្សែន សេដ្ឋកិច្ចពឹងផ្អែកទៅលើវិស័យកសិកម្ម ហើយដែលរាជរដ្ឋាភិបាលក្រោមការដឹកនាំប្រកបដោយគតិបណ្ឌិត និងម៉ឺងម៉ាត់ បំផុតរបស់ **ពេជរសែន** បានចាត់ទុករួចហើយថា “កសិកម្មជាវិស័យអាទិភាពមួយនៅគ្រប់កាលៈទេសៈ”។ ក្នុងន័យនេះ វិស័យកសិកម្ម ត្រូវដើរជាតួអង្គមួយដ៏សំខាន់ក្នុងបរិបទនៃប្រទេសកម្ពុជា ដែលមានប្រជាជនប្រមាណ ៨០% រស់នៅតំបន់ ជនបទ និង ប្រកបមុខរបរកសិកម្មបែបនេះនោះ ការអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងវិស័យអាទិភាពមួយនេះ ក៏មិនជាការងាយស្រួលប៉ុន្មាន ឡើយ បន្ទាប់ពីប្រទេសជាតិបានចាកផុតពីសង្គ្រាមស៊ីវិលរាប់ទសវត្សរ៍កន្លងមកនេះ។ ពិសេសដើម្បីធានារ៉ាប់រងក្នុងការ បំពេញតម្រូវការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ក៏ដូចជាការប្រឈមមុខទៅនឹងការកើនឡើងនៃចំនួនប្រជាជន ភាពខុសគ្នានៃ តម្រូវការស្បៀងអាហាររបស់អ្នកទីក្រុងផង ការស្រែកឃ្លានស្បៀងអាហាររបស់ប្រជាជនក្នុងពិភពលោកផង និង សម្រាប់ ការនាំចេញផងនោះ ពិតជានឹងធ្វើឱ្យខ្សែចង្វាក់នៃបម្រែបម្រួលទាំងអស់នេះ នឹងមានការបង្កើនល្បឿនបន្ថែមទៀត នាអនាគតកាល។

ផ្អែកលើមូលបញ្ហាដូចបានរៀបរាប់ខ្លះៗខាងលើនេះ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ បានសហការ ជាមួយ ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី (ADB) ក្នុងការអនុវត្ត គម្រោងបង្ហាញបច្ចេកទេសដើម្បីបង្កើនផលិតភាពជុំវិញតំបន់ ទន្លេសាប (Tonle Sap Technology Demonstrations For Productivity Enhancement) ពី ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០ រហូតដល់ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៣។ ក្នុងចំណោមនៃការអនុវត្តសកម្មភាពរបស់ខ្លួន គម្រោងTSTD បានធ្វើការសាកល្បង បង្ហាញបច្ចេកវិទ្យាកសិកម្មអំពីការធ្វើពិពិធកម្មដំណាំ ការគ្រប់គ្រងទឹកស្រោចស្រពដំណាំ ការចិញ្ចឹមសត្វ វារីវប្បកម្ម ការផ្តល់សេវាព័ត៌មានជនបទ។ល។ ដើម្បីបង្កើនចំណូលដល់គ្រួសារកសិករខ្នាតតូចក្នុងខេត្តកំពង់ចាម កំពង់ធំ សៀមរាប និង បន្ទាយមានជ័យ។ ក្នុងអំឡុងពេលអនុវត្តគម្រោងជាមួយមន្ទីរកសិកម្មខេត្ត និងខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល ក្នុងខេត្ត ទាំងបួន គម្រោងបានរៀបចំចងក្រងឯកសារផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម ផ្នែកលើលទ្ធផល និងបទពិសោធន៍អនុវត្តជាក់ស្តែងនៃ ការបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យាកសិកម្ម ជាមួយកសិករនៅតាមមូលដ្ឋាន។

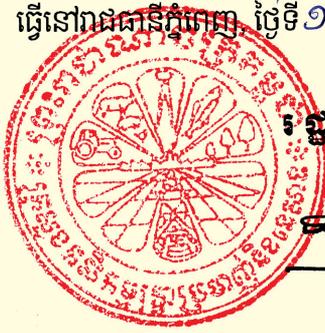
សៀវភៅណែនាំបច្ចេកទេសស្តីពី ការភ្ជាប់កូនមាន់ស្រុកលក់ នេះ បានរៀបចំចងក្រងឡើងដោយអ្នកជំនាញ ឯកទេស ហើយត្រូវបានឆ្លងការពិនិត្យពិគ្រោះយោបល់ និងឯកភាពយល់ព្រមពីគណៈកម្មការបច្ចេកទេសដែលមាន សមាសភាពមកពីអង្គការជំនាញនានា នៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ហើយ វាជាឯកសារគោល ដែលពិពណ៌នាអំពីព័ត៌មាន និងបច្ចេកទេសសម្រាប់មន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយស្រុក និងភ្នាក់ងារផ្សព្វផ្សាយ បច្ចេកទេសតាមមូលដ្ឋាននានា យកទៅប្រើប្រាស់ជាប្រយោជន៍ក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល និង ផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេសថ្មីៗ ក្នុងបំណងផ្ទេរចំណេះដឹង ព័ត៌មាន និងបច្ចេកវិទ្យាកសិកម្មតាមគ្រប់រូបភាពឱ្យបានជ្រួតជ្រាបដល់ប្រជាកសិករ និង

ផលិតករ ដែលរស់នៅក្នុងតំបន់មានសក្តានុពលភាពសមស្របតាមលក្ខខណ្ឌភូមិសាស្ត្រ សេដ្ឋ-កិច្ចសង្គម និងតម្រូវការ ចាំបាច់ជាក់លាក់នៅមូលដ្ឋាន។

ជាមួយ សៀវភៅណែនាំបច្ចេកទេសនេះ មានសារប្រយោជន៍សម្រាប់មន្ត្រីកសិកម្មខេត្ត ក្រុង ស្រុក អង្គការ ក្រៅរដ្ឋាភិបាល ភ្នាក់ងារប្រតិបត្តិការនានានៅមូលដ្ឋាន និងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់យកទៅប្រើប្រាស់ក្នុងការធ្វើបច្ចេកវិទ្យា ដល់ប្រជាកសិករជនបទ ឱ្យបានទូលំទូលាយ និងចូលរួមដោះស្រាយបញ្ហាចំពោះមុខ ដែលប្រជាកសិករកំពុងប្រឈម នៅក្នុងការងារផលិតកម្មកសិកម្ម ពិពិធកម្មកសិកម្ម ដើម្បីធានាសន្តិសុខស្បៀង និងបង្កើនប្រាក់ចំណូលគ្រួសារ ជាពិសេស រួមចំណែកកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រស្របតាមយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។ ឯកសារនេះ ជា បរិសទានមួយ ជួយបើកផ្លូវដល់ប្រិយមិត្តអ្នកអានទាំងឡាយ ដែលមានបំណងយកបច្ចេកទេសនេះ ទៅអនុវត្តតាម សេចក្តីសម្រេចចិត្តរបស់ខ្លួន និងទទួលបានផ្លែផ្កាល្អប្រសើរប្រកបដោយក្តីសង្ឃឹម។ យើងខ្ញុំរីករាយ និង រង់ចាំទទួលនូវ ការរិះគន់កែលម្អ ក្នុងន័យស្ថាបនាពីសំណាក់ប្រិយមិត្តអ្នកអានទាំងឡាយ ដើម្បីញ៉ាំងឱ្យការចងក្រងលើកក្រោយៗ កាន់តែមានភាពសុក្រិតថែមទៀត។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៣

រដ្ឋមន្ត្រី

ប៊ុន ហ៊ុន

អារម្ភកថា

គម្រោងបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីបង្កើនផលិតភាពជុំវិញតំបន់ទន្លេសាប (TSTD – TA 7305- AM) ជា គម្រោងជំនួយ បច្ចេកទេស ដែលផ្តល់សហ-ហិរញ្ញប្បទានឥតសំណងសម្រាប់អនុវត្ត ដោយរដ្ឋាភិបាលហ្វ្រាំងឡង់ដ៍ មូលនិធិដៃគូអ៊ី-អាស៊ី និងចែករំលែកពុទ្ធិនៃសាធារណៈរដ្ឋកូរ៉េ និង ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី (ADB) ។ រាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជា ចូលរួមបដិភាគមិនមែនជាថវិកា (ធនធានមនុស្ស ការិយាល័យបំពេញការងារ.....) សម្រាប់អនុវត្តគម្រោង។ ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី ជាអ្នកចាត់ចែងប្រតិបត្តិការផ្ទាល់ ជំនួសមុខឱ្យម្ចាស់ជំនួយ ។ គម្រោង បានធ្វើការ សាកល្បងបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យាកសិកម្ម និង ផ្តល់សេវាព័ត៌មានជនបទ ដើម្បីបង្កើន និង ពង្រីកប្រាក់ប្រកបចំណូល របស់គ្រួសារកសិករខ្នាតតូច ក្នុងខេត្ត កំពង់ចាម កំពង់ធំ សៀមរាប និង បន្ទាយមានជ័យ ។

សៀវភៅណែនាំបច្ចេកទេសស្តីពី **ការគ្រប់គ្រងមាន់ស្រុកលក់** នេះត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីផ្តល់នូវ មូលដ្ឋានចំណេះដឹងសម្រាប់ជួយដល់កសិករ ក្នុងការគ្រប់គ្រង និង ថែទាំកូនមាន់ សម្រាប់លក់ឱ្យកសិករ ឬ អ្នកចិញ្ចឹម យកទៅចិញ្ចឹមបំប៉នបន្តជាមាន់សាច់ ដើម្បីបង្កើនប្រាក់ចំណូលគ្រួសារ។

ខ្លឹមសារក្នុងសៀវភៅនេះ ត្រូវបានរៀបចំឡើង ផ្អែកលើបទពិសោធន៍អនុវត្តកម្មវិធីធ្វើបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យា ផលិតកម្មកូនមាន់លក់ ជាមួយកសិករធ្វើបង្ហាញមួយចំនួន ក្នុងឆ្នាំ ២០១២ - ២០១៣ និង ផ្អែកតាមឯកសារ បច្ចេកទេសមួយចំនួន ។ ការអនុវត្តកម្មវិធីធ្វើបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យានេះ មានការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ពីមន្ត្រីជំនាញ មន្ទីរកសិកម្មខេត្ត ជាពិសេស លោក ជឿង សារិទ្ធ (ខេត្តកំពង់ចាម) និង លោក ជុន ភីរណ (បន្ទាយមានជ័យ) ។

សៀវភៅនេះ បង្ហាញពីវិធីសាស្ត្រចិញ្ចឹមតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស សមស្រប និង បទពិសោធន៍អនុវត្តបាន ជោគជ័យ ក្នុងតំបន់ដែលតែងជួបប្រទះបញ្ហាជាច្រើន ដូចជា អត្រាកំណើនយឺត មានក្រិន ជម្ងឺ និង ងាប់ច្រើន ជាដើម ។ តាមរយៈបច្ចេកទេសនេះ កសិករអាចចិញ្ចឹមមាន់បានលក់ ជារៀងរាល់ខែ ឬក៏ ញឹកញាប់ជាងនេះ ។

ដើម្បីទទួលបានទិន្នផលខ្ពស់ និងប្រាក់ចំណេញកាន់តែប្រសើរឡើងនោះ កសិករចាំបាច់ត្រូវតែទទួលយក និង អនុវត្តបានខ្ជាប់ខ្ជួននូវបច្ចេកទេសដែលបានបង្ហាញ ដើម្បីកាត់បន្ថយអត្រាងាប់ និងជួយឱ្យការចិញ្ចឹមមាន់ បាន ធំធាត់បានល្អប្រសើរឡើង ។

ការអនុវត្តកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល និង ធ្វើបង្ហាញពីផលិតកម្មកូនមាន់ នេះ អាចទទួលបានជោគជ័យ ដោយមានការគាំទ្រពីបុគ្គលិកគម្រោង TSTD លោក ប្រាក់ ថាវអមិជា ប្រធានសម្របសម្រួលគម្រោង និង ជា អគ្គលេខាធិការរងនៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ លោក លីវ លាងហ៊ី ប្រធានក្រុមទីប្រឹក្សាគម្រោង នៃក្រុមហ៊ុនផ្តល់ប្រឹក្សា NIRAS និង ថ្នាក់ដឹកនាំ និងមន្ត្រីនាយកដ្ឋានផលិតកម្ម និង បសុព្យាបាល និង មន្ត្រីមន្ទីរកសិកម្មខេត្ត ទាំងបួន។

អ្នករៀបរៀង

ស៊ុន ប៉ោ អ្នកជំនាញផ្នែកបសុសត្វ របស់គម្រោង TSTD
អ៊ីម៉ែល: porsinn@gmail.com

ជំពូក ១: សេចក្តីផ្តើម

បច្ចុប្បន្ននេះ អត្រាកំណើនប្រជាជនមានការកើនឡើងរាល់ថ្ងៃ បណ្តាលឱ្យតម្រូវការម្ហូបអាហារមានការកើនឡើង ជាបន្តបន្ទាប់ ។ សាច់មាន់ពូជស្រុក ត្រូវបានប្រជាជននិយមចូលចិត្តបរិភោគជាអាហារ ទោះបីជាវាមានតម្លៃលើសមាន់ នាំចូលក៏ដោយ។ ផលិតកម្មពូជមាន់ស្រុកតាមបែបធម្មជាតិ មិនអាចផ្គត់ផ្គង់តម្រូវការទីផ្សារបានឡើយ។ ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ តាមតម្រូវការទីផ្សារឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់នោះ ការចិញ្ចឹមមាន់ត្រូវបញ្ចូលនូវបច្ចេកទេសបន្ថែមលើផលិតកម្ម។

ការភ្ជួរកូនមាន់ដោយតាមរយៈទូភ្ជួរ មិនទាន់ត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ទូលំទូលាយនៅឡើយ។ តាមរយៈ ទូភ្ជួរ និង បច្ចេកទេសថែទាំសំដៅបង្កើនផលិតភាពកូនមាន់មានគុណភាព គេអាចផ្គត់ផ្គង់កូនមាន់ស្រុកមានគុណភាពនិង ចាក់វ៉ាក់សាំងបង្ការជម្ងឺកូនមាន់រួច ដល់កសិករ/អ្នកចង់ចិញ្ចឹមបំប៉នមាន់សាច់ នៅតាមតំបន់នានា រួមទាំងតំបន់ដាច់ ស្រយាលផងដែរ ។ អ្នកចិញ្ចឹមបំប៉ន គ្រាន់តែធ្វើរបងព័ទ្ធជាទីធ្លាទ្រុង និង ឱ្យចំណី ជាការស្រេច។ ដោយអនុវត្តតាម បច្ចេកទេសចិញ្ចឹមណែនាំក្នុងសៀវភៅនេះ កសិករអាចចិញ្ចឹមមាន់ទទួលបានផលល្អ អត្រារស់ខ្ពស់ ធំធាត់លឿន ប្រើ រយៈពេលតែ ១០០ថ្ងៃ ទទួលបានមាន់ទម្ងន់ជាមធ្យម ១,២ គីឡូក្រាម ក្នុង ១ ក្បាល ។

១. តើទូភ្ជួរស៊ីតមាន់ជាអ្វី?

ទូភ្ជួរស៊ីត ជាឧបករណ៍សម្រាប់ភ្ជួរស៊ីតដោយសិប្បនិម្មិត គឺ ភ្ជួរ ដោយមិនមានមេក្រាប ។ ស៊ីត ត្រូវដាក់ ក្នុងទូភ្ជួរ រហូតដល់កូនមាន់អាចញាស់ចេញមកក្រៅដោយខ្លួនឯង។

គុណប្រយោជន៍ទូភ្ជួរស៊ីតមាន់

- អត្រាកូនមាន់ញាស់ខ្ពស់ (ញាស់មួយលើកៗ បានច្រើនកូន)
- កូនមាន់មានសុខភាពល្អ
- អាចកំណត់ ឬ តម្រូវតាមការចង់បាន៖ សីតុណ្ហភាព សំណើម រយៈពេលបង្វិលស៊ីត និងមានចរន្តខ្យល់ចេញចូលល្អ
- មានអនាម័យល្អ
- ងាយស្រួលផ្តល់វ៉ាក់សាំងការពារជម្ងឺ
- ចំណេញពេលវេលាថែទាំកូនមាន់

រូបទី១ គំរូទូភ្ជួរស៊ីតមាន់ស្វ័យប្រវត្តិ

២. កត្តាសំខាន់ៗចាំបាច់ត្រូវអនុវត្តពេលភ្ជួរស៊ីត

គ្រប់ស៊ីតបក្សី ពេលភ្ជួរត្រូវការលក្ខខណ្ឌបរិស្ថានសំខាន់ៗ ៥យ៉ាង ដើម្បីឱ្យ អំប្រិយ៉ូ (កូនក្នុងស៊ីត) លូតលាស់ បានត្រឹមត្រូវ និងញាស់កូនបានល្អ៖

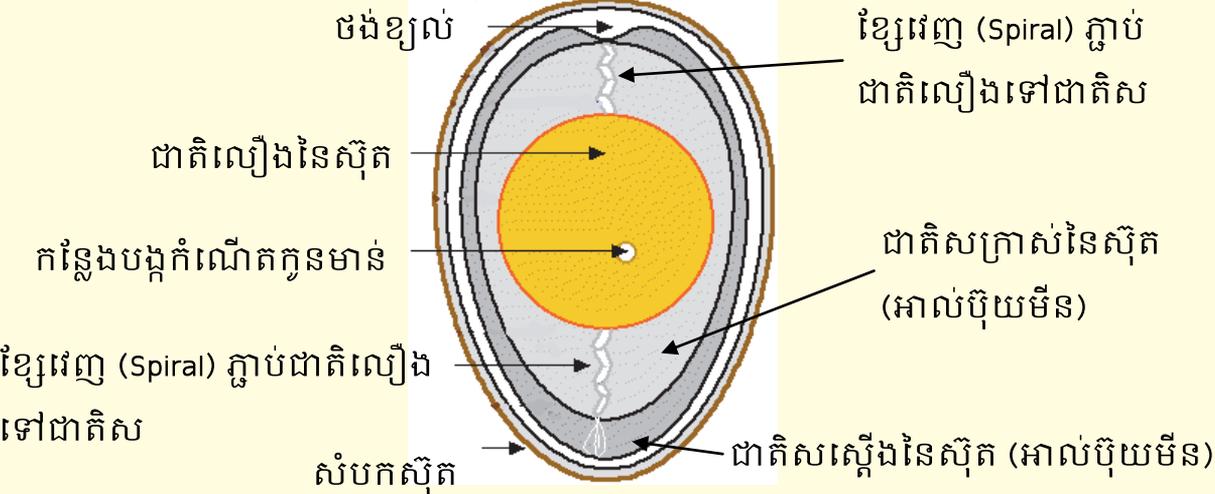

- ❶ ស៊ុត ត្រូវការ សីតុណ្ហភាព (កំដៅ) ត្រឹមត្រូវ ដើម្បីឱ្យដំណើរការស្រូបយកអាហាររបស់កូនពីជាតិសនៃស៊ុតបានល្អ និង ញាស់ទទួលបានលទ្ធផលល្អ។
- ❷ ស៊ុត ត្រូវ បង្វិលញឹកញាប់ និងបានទៀងទាត់ ដើម្បីឱ្យ អំប្រើយូ ធ្វើចលនាស្រូបយកចំណីអាហារស្រស់ៗ ក្នុងជាតិស នៃស៊ុត ដើម្បីបង្កើតជាបរាងត្រឹមត្រូវសម្រាប់ញាស់។
- ❸ ជាទូទៅ ស៊ុត បាត់បង់ទឹកតាមរន្ធនៃសំបកស៊ុត ។ គេត្រូវពិនិត្យ សំណើមជុំវិញស៊ុត ដើម្បីឱ្យមានបរិមាណ ត្រឹមត្រូវ នៅកំឡុងពេលភ្លាស់។
- ❹ ស៊ុត ដកដង្ហើមដោយស្រូបយក ខ្យល់អុកស៊ីសែន ដោយបញ្ចេញចោល ខស្ម័នកាបូនិច ដូច្នេះត្រូវផ្តល់នូវខ្យល់ បរិសុទ្ធ (ស្រស់) ដល់ស៊ុត។
- ❺ ស៊ុត ងាយទទួលជម្ងឺផ្សេងៗ ដូច្នេះទូភ្លាស់ត្រូវស្អាត អនាម័យ និង បរិស្ថានល្អ។

៣. លក្ខណៈរួម និង សមាសធាតុផ្សំស៊ុតមាន់

ស៊ុតមាន់ ស្រោបដោយសំបកស្លើង ដែលស្រួយ ងាយប្រេះស្រាំ និង បែក។ ស៊ុតមាន់ ផ្សំឡើងពី៖

- សំបកស៊ុត (សារធាតុកាល់ស្យូម និងផូស្វ័រ)
- ជាតិសនៃស៊ុត (អាល់ប៊ុយមីន)
- ជាតិល្បឿងនៃស៊ុត
- ជុំសត្វចសម្រាប់បង្កកំណើតកូនមាន់

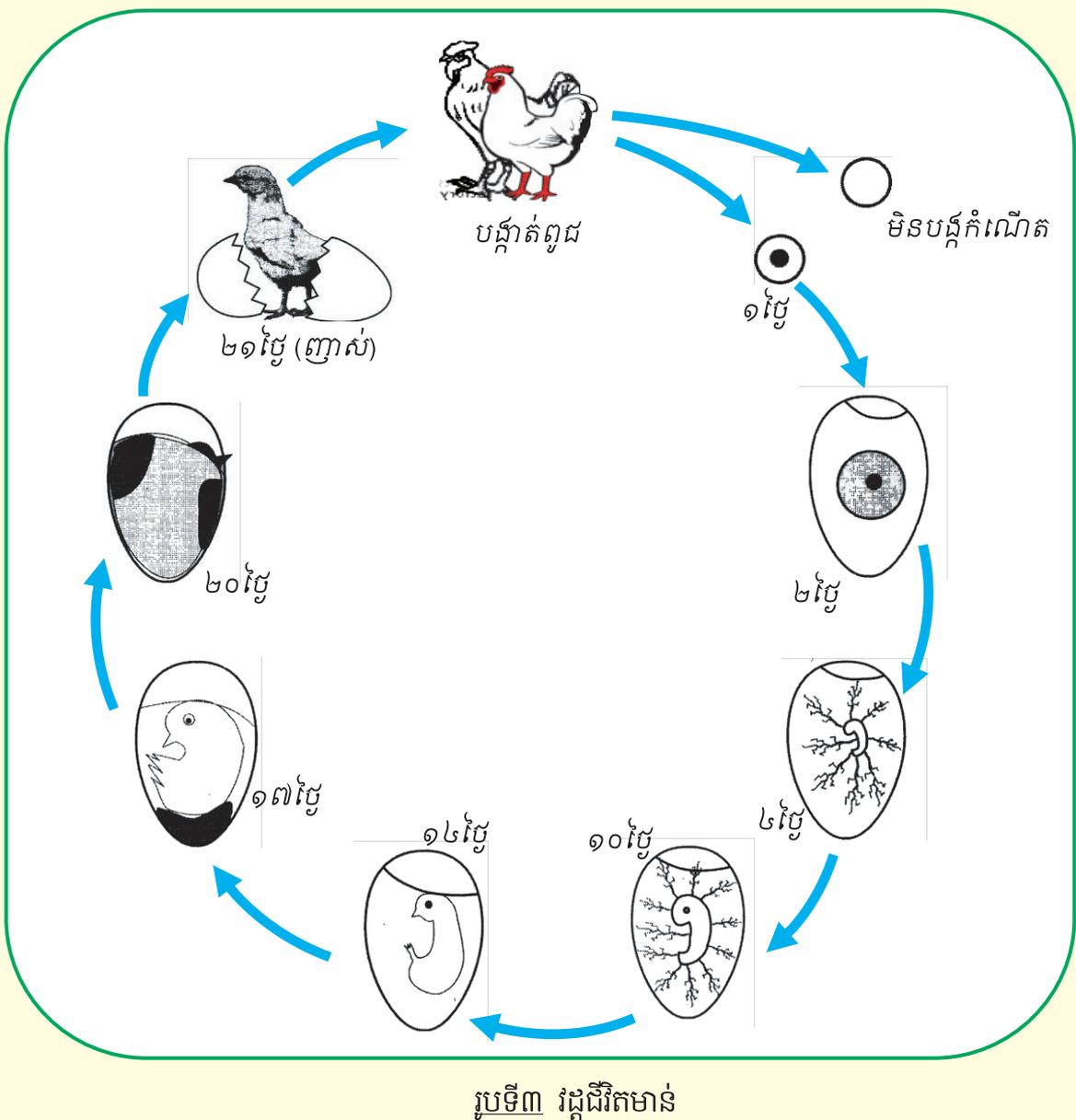
រូបទី ២ ព័ន្ធកាត់បណ្តោយស៊ុតមាន់

៤. វដ្តជីវិតមាន់

ជាទូទៅ មាន់ អាចផ្តល់ស៊ុតបាននៅពេលមានអាយុចាប់ពី ៥ ទៅ ៦ ខែ។ ស៊ុតមាន់ អាចបង្កកំណើតបានលុះត្រាមេវា បានបង្កាត់ជាមួយបា មុនពេលពង។ កូនមាន់ ចាប់ផ្តើមបង្កកំណើត និង បន្តការលូតលាស់ក្នុង ស៊ុតរហូតដល់ពេលញាស់ មានរយៈពេលជាមធ្យម ២១ថ្ងៃ ដោយឆ្លងកាត់ដំណាក់កាលជាច្រើន។ ក្នុងកំឡុងពេលកូនមាន់លូតលាស់ក្នុងស៊ុត យើងត្រូវវែទាំ និង រៀបចំតម្រូវតាមលក្ខខណ្ឌលូតលាស់សមស្រប របស់វា។

ដើម្បីឱ្យការភ្ជាស់កូនមាន់ ទទួលបានជោគជ័យ អ្នកចិញ្ចឹមគួរយល់ដឹងបន្ថែមពីដំណើរវដ្តជីវិត និង ការលូតលាស់របស់កូនមាន់ ពីដំណាក់កាលមួយ ទៅដំណាក់កាលមួយទៀត ដូចដែលមានបង្ហាញជូនខាងក្រោមនេះ ៖

ជំពូក ២: ការគ្រប់គ្រងស៊ីតមាន់សម្រាប់គ្នាស់

៥. ការចិញ្ចឹមមេ និងបាមាន់សម្រាប់យកស៊ីតគ្នាស់

៥.១. ការជ្រើសរើសពូជមាន់

ពូជមាន់ មានសារៈសំខាន់ណាស់ សម្រាប់ដំណើរការផលិតកម្មស៊ីត។ យើងត្រូវជ្រើសរើសពូជមាន់ទៅតាមតម្រូវការផលិតកម្មចង់បានដូចជា៖ ពូជសាច់ ស៊ីត និងពូជមាន់ខ្មៅ ជាដើម។

ចំពោះផលិតកម្មកូនមាន់ពូជក្នុងស្រុក សម្រាប់លក់ឱ្យទៅចិញ្ចឹមបំប៉នយកសាច់ អ្នកផលិតកូនមាន់ ត្រូវជ្រើសរើសមេបាមាន់ ដែលមានមាឌធំៗ ពងច្រើន និងលូតលាស់លឿន។

កន្លែងភ្នាស់ស៊ីតអាចសម្រាំងកូនមាន់ល្អៗ សម្រាប់ទុកធ្វើពូជបន្តបាន តែមិនត្រូវយកវាទៅបង្កាត់ជាមួយមាន់ជាប់បងប្អូន ឬ មេបាវាទេ។ គេអាចជ្រើសរើសបា ឬ មេ ពីតំបន់ផ្សេង មកបង្កាត់ពូជបន្តបាន។ មេ និងបាមាន់ មិនត្រូវទុកឱ្យអាយុលើសពី ៣ឆ្នាំ ព្រោះវាអាចថយចុះផលិតកម្មពង។

រូបទី ៤ មេបាមាន់ មានមាឌធំៗ និងផលិតកម្មស៊ីត ល្អ

៥.២. ទ្រុងចិញ្ចឹមមេបាមាន់

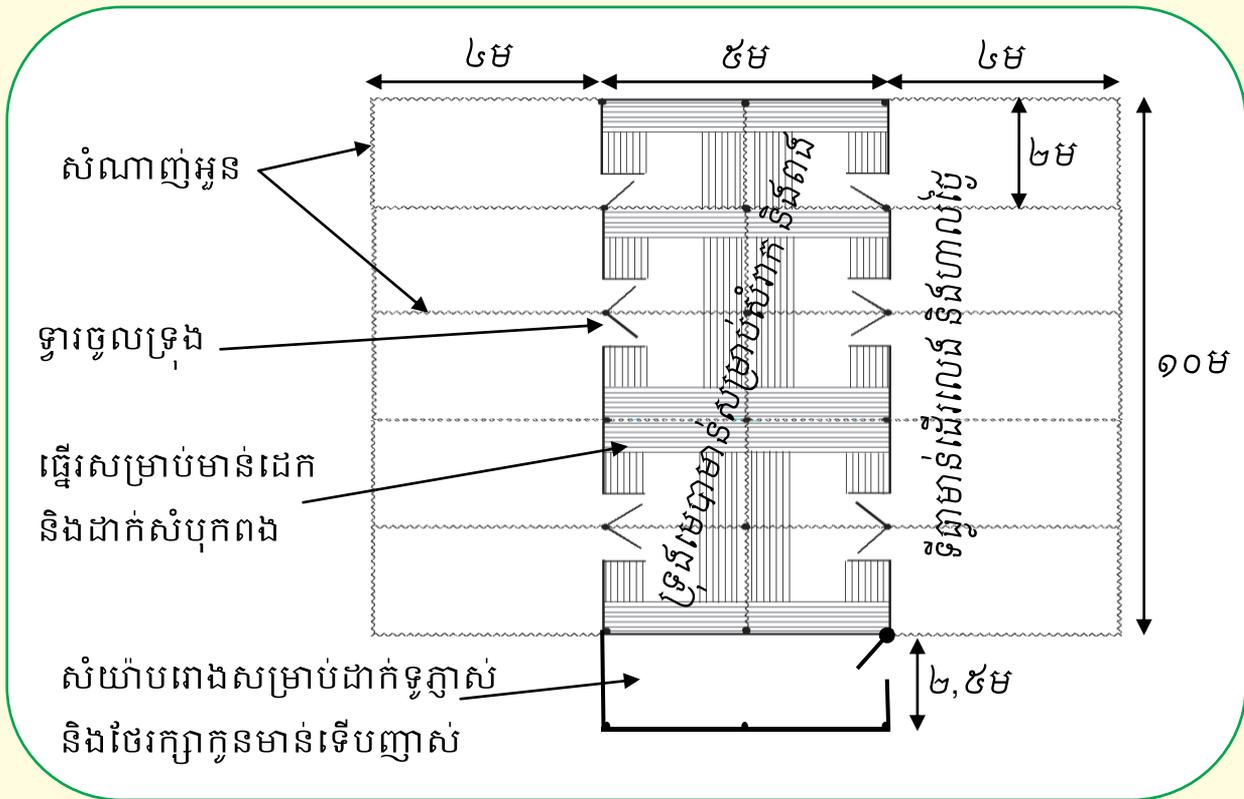
ទ្រុងមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការពារមាន់ ពីការយាយីបំផ្លាញពីកត្តាចង្រៃនានា ដូច្នេះយើងត្រូវសាងសង់វាឱ្យបានត្រឹមត្រូវ តាមបច្ចេកទេស និង ជាប់មាំល្អ។ ទំហំទ្រុងមាន់ អាស្រ័យលើចំនួនមេបាមាន់ ដាក់ចិញ្ចឹម។ បើមានទុក្ខភាស៍អាចផ្ទុកបរិមាណពងភ្នាស់ ម្តងបានពី ៤៥០ ទៅ ៥០០ពង នោះ យើងត្រូវមានមេមាន់ យ៉ាងតិចពី ៧០ ទៅ ៩០ក្បាល ដើម្បីផលិតពងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ភ្នាស់។

តើត្រូវសាងសង់ទ្រុងចិញ្ចឹមមេបាមាន់យ៉ាងដូចម្តេច ?

ទ្រុងមាន់ ត្រូវសាងសង់លើដីធូលីមិនលិចទឹក ឬ មិនមានទឹក ឬ ទឹកភ្លៀង ហូរកាត់ទ្រុង។ បច្ចេកទេសនៃការសាងសង់ទ្រុងមាន់ មានដូចតទៅ៖

- ទំហំរោងមាន់ សម្រាកពេលយប់ (មានជំបូល) ទទឹង ៥ម៉ែត្រ និងបណ្តោយ ១០ម៉ែត្រ
- កំពស់សរសរជើងរៀង ១,៧ម៉ែត្រ (១ម៉ែត្រ ៧តឹក) និង សរសរកន្លោងកំពស់ ៣,២ម៉ែត្រ (៣ម៉ែត្រ ២តឹក)
- ជំបូលទ្រុង គួរប្រក់ស្បូវ ឬ ស្លឹកត្នោត
- ជញ្ជាំងទ្រុងដេកយប់ ធ្វើពីបន្ទះរនាបឬស្បូវ
- ធ្វើសម្រាប់មាន់ដេកកំពស់ ៧ តឹក ពីដី និង មានបន្ទាធ្វើដេក មានទទឹង ៧តឹក
- រោងមាន់ដេក ត្រូវពុះជាពីរ តាមបណ្តោយមេជំបូលដោយសំណាញ់អូន។ ចំណែកតាមបណ្តោយទ្រុង ត្រូវចែកទទឹងជាខ័ណ្ឌៗ ដោយសំណាញ់អូនប្រវែងស្មើគ្នា ដែលមានចន្លោះនិមួយៗ ២ម៉ែត្រ (ម្ខាង ៥បន្ទប់)
- ខាងក្រៅរោង (គ្មានជំបូល) ខ័ណ្ឌសំណាញ់អូន កំពស់ ២,៥ម៉ែត្រ (២ម៉ែត្រ កន្លះ) បន្តពីទ្រុងដេកចេញមកក្រៅចម្ងាយ ៤ ម៉ែត្រ ទាំងសងខាង។
- គំរូយ៉ាបរោងសម្រាប់ដាក់ទូភ្នាស់ និងថែរក្សាកូន ដែលទើបញ្ជាស់។

រូបទី ៥ គំរូគ្រោងទ្រុងចិញ្ចឹមមេបាមាន់យកស៊ុត (ពង)ភ្នាស់ និងកន្លែងភ្នាស់ស៊ុត មាន់

រូបទី ៦ សណ្ឋានទ្រុងសម្រាប់ចិញ្ចឹមមាន់មេបាពូជយកស៊ុតភ្លាស់

រូបទី ៧ សំយ៉ាបរោងសម្រាប់ដាក់ទូភ្លាស់ និងកន្លែងថែរក្សាកូនមាន់ទើបញ្ជាស់

រូបទី ៨ ធ្វើសម្រាប់មាន់ដេក និងដាក់សំបុកពង

៥.៣. សមាមាត្រចំនួនមេ និងបាដាក់ក្នុងទ្រុង (បន្ទប់នីមួយៗ)

ក្នុងបន្ទប់នីមួយៗ ត្រូវដាក់មេមាន់ចំនួនពី ៦ ទៅ ៧ ក្បាល ជាមួយ បា ១ ក្បាល ។ មិនត្រូវដាក់ចំនួន មេលើសពីនេះឡើយ ព្រោះវាអាចមានបញ្ហា លើការបង្កាត់ពូជ ឬ ឈ្មួលមិនអាចបង្កាត់ជាមួយមេ បានគ្រប់គ្រាន់។

បម្រាម ៖ ហាមដាច់ខាត មិនត្រូវដាក់មេ និងបា ទាំងអស់បញ្ចូលរួមគ្នាក្នុងទ្រុងតែមួយ ទេ

រូបទី១១ ប្រភពចំណីផ្តល់ថាមពល

៖ ចំណីសំបូរវីតាមីន

ប្រភពវីតាមីន: រុក្ខជាតិបៃតង ស្លឹកបាស កន្ទំថេត ស្មៅ ត្រកួន ចក...។ល។ ដើម្បីងាយស្រួលរក គួរធ្វើថ្នាលដាំស្មៅចម្រុះជាមួយត្រកួន នៅជិតផ្ទះ ឬ ជិតទ្រុងមាន់។ ម្យ៉ាងទៀត ការដាំនេះ ជួយបន្ថយការចំណាយ និងប្រើប្រាស់ចំណីទិញពីផ្សារ ច្រើនពេក។

មុនឱ្យ មាន់ស៊ី ត្រូវហាន់បន្លែ ឬស្មៅទាំងអស់ឱ្យល្អិតៗ រួចយកទៅច្របល់លាយជាមួយចំណីផ្សំផ្សេងទៀត។

រូបទី១២ ថ្នាលដាំបន្លែ និងស្មៅជិតទ្រុងមាន់

រូបទី១៣ ហាន់ស្មៅ ផ្លែ និងត្រកួនឱ្យល្អិតៗ ហើយលាយជាមួយចំណី

បម្រាម: មិនត្រូវឱ្យមាន់ស៊ីបន្លែ ឬ រុក្ខជាតិបៃតងដែលបានបាញ់ថ្នាំពុលឡើយ ព្រោះអាចបណ្តាលឱ្យមាន់មានសុខភាពមិនល្អ (ឈឺ) និង ងាប់ ជាពិសេសកូនមាន់ទើបញ្ជាស់។

៖ ចំណីសំបូរជីវជាតិវី

សារធាតុជីវជាតិវី កាល់ស្យូម និងផូស្វ័រ មានសារៈសំខាន់ ព្រោះវាជួយឱ្យផ្លឹងលូតលាស់ល្អ និងបង្កើតសំបកស៊ីត។ កង្វះកាល់ស្យូម និងផូស្វ័រ បណ្តាលឱ្យមាន់លូតលាស់យឺត មេមាន់រាតពង (ពងចេញមក មានសំបកទន់ៗ) និង ចឹកស៊ីពង ឬ សំបកពងខ្លួនឯង។ ប្រភពសារធាតុជីវ មាននៅក្នុង សំបកខ្នងខ្មៅ សំបកគ្រុំ សំបកក្តាម ផ្លឹង ត្រី អំបិល ... ។ល។ ចំពោះ សំបកខ្នងខ្មៅ សំបកគ្រុំ... មុននឹងលាយចំណី ត្រូវបុក ឬ កិនឱ្យម៉តជាម្សៅ ជាមុនសិន។

រូបទី១៤ សំបកគ្រុំ ខ្នង ខ្មៅ

រូបទី១៥ បុកសំបកខ្នង ខ្មៅ លាយចំណីមាន់

ខ. តើផ្សំចំណីមេបាមាន់យ៉ាងដូចម្តេច ?

មានកត្តាជាច្រើន ដែលមានឥទ្ធិពលលើផលិតកម្មពង របស់មាន់ ដូច្នោះ អ្នកចិញ្ចឹម ត្រូវផ្តល់ចំណីក្នុងបរិមាណលាយ ទៀងទាត់។ បើបរិមាណសមាសធាតុផ្សំចំណីប្រែប្រួលខ្លាំង (លើកលែង បន្លែ និង ស្មៅ) អាចបណ្តាលឱ្យ មេមាន់ មិនផ្តល់ពង មួយរយៈ។

រូបទី១៦ ការច្របល់លាយចំណីមេបាមាន់

ការប្រុងប្រយ័ត្ន៖ មិនត្រូវផ្តល់ចំណីឱ្យមេ និងបាមាន់ឆាត់ពេកទេ ព្រោះអាចបណ្តាលឱ្យ មេផលិតពងបានតិច និងបាខ្លីល មិនចង់ដាស់មេ។

ខាងក្រោមនេះ ជាបទពិសោធន៍របស់កសិករក្នុងការលាយចំណីសម្រាប់មេបាមាន់យកពង ឱ្យស៊ី ១ លើក ចំនួន ១០៥ ក្បាល៖

ល.រ	សមាសធាតុចំណី	បរិមាណ	បរិមាណភាគរយ	សំគាល់
១	ចំណីបាវ (ក្រុមហ៊ុន)	១,៥ គ.ក្រ	១៨,៧៥%	ចំណីមេមាន់ក្នុងស្រុក
២	កន្ទក់	២,៥ គ.ក្រ	៣១%	
៣	ស្រូវ	២,៥ គ.ក្រ	៣១%	គួរបណ្តុះឱ្យចេញពន្លក
៤	បន្លែ ស្មៅ	១,៥ គ.ក្រ	១៨,៧៥%	អាចបន្ថែមច្រើនជាងនេះ
៥	ប្រេមីច	១ ស្លាបព្រាបាយ		
៦	អំបិល	១ ស្លាបព្រាការ៉ូ		
៧	ម្សៅខ្នងខ្មៅ គ្រុំ.....	១ ស្លាបព្រាការ៉ូ		២ ទៅ ៣ថ្ងៃ ដាក់ ១ម្តង

៦. ការរក្សាស៊ីតទុកសម្រាប់ភ្ជួរ

កូនមានមានគុណភាពល្អ អាស្រ័យទៅលើគុណភាពរបស់ស៊ីត។ ស៊ីតញាស់បានល្អ អាស្រ័យលើការថែរក្សាទុក និង របៀបភ្ជួរ។ កត្តាខាងក្រោម នឹងជួយធ្វើឱ្យស៊ីតមានគុណភាពល្អ៖

៦.១. ការប្រមូលស៊ីតពីកន្លែងចិញ្ចឹម

ជាទូទៅ ពេលវេលាប្រមូលស៊ីត គឺ មុនម៉ោង ៩ព្រឹក និង នៅពេលល្ងាចម្តងទៀត។ បើស៊ីត នៅសល់ក្នុងសំបុក លើសពី ២៤ម៉ោង អាចធ្វើឱ្យការញាស់ ថយចុះ។

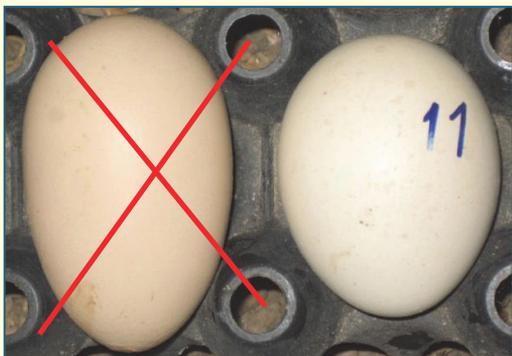
រូបទី១៧ ការរៀបចំរក្សាទុកស៊ីត សម្រាប់ភ្ជួរ

ក. ការប្រុងប្រយ័ត្ន ពេលប្រមូលស៊ីត

- ប្រមូលស៊ីតថ្មីៗ កុំធ្វើឱ្យស៊ីត ប្រេះ ឬ ស្រាំ
- ត្រូវដាក់ស៊ីតក្នុងថាស (កញ្ចែង) ដាក់ស៊ីត
- ហាមដាក់ស៊ីតក្នុងកន្ត្រក ឬ បារ ឬ ស្បោង
- ដាក់ផ្នែកជំនែស៊ីត នៅខាងលើ

ខ. ការបំបែក ឬ ញែកស៊ីត ល្អ និង ស៊ីតមិនល្អ

- ស៊ីតល្អសម្រាប់ដាក់ភ្ជួរ៖
 - ស៊ីតស្អាត និងមិនគគ្រឹច
 - ស៊ីតមានទំហំប្រហាក់ប្រហែលគ្នា
- ស៊ីតមិនល្អ (មិនត្រូវ ដាក់ភ្ជួរ)៖
 - ស៊ីតទំហំធំពេក ឬ តូចពេក
 - ស៊ីតធំ និង មានគន្លាក់កណ្តាល
 - ស៊ីតប្រេះ ឬ ស្រាំ
 - ស៊ីតប្រឡាក់ ឬ គគ្រឹចខ្លាំង (កខ្វក់)

រូបទី១៨ ស៊ីតធំពេក និង មានគន្លាក់កណ្តាល

គ. ការចុះបញ្ជី ឬ កត់ត្រាស៊ីតរក្សាទុក

- កត់ត្រាចំនួនស៊ីត ដែលបានប្រមូលទុកសម្រាប់ភ្ជួរ
- ដាក់សញ្ញាសំគាល់ពីកន្លែងប្រមូលស៊ីត (ឈ្មោះអ្នកផ្តល់ស៊ីត)

ឃ. បច្ចេកទេសដឹកជញ្ជូនស៊ុត

- កុំដាក់ឱ្យត្រូវចំពន្លឺថ្ងៃ
- ប្រើប្រាស់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ដែលសំអាតស្អាត ឬ មានអនាម័យល្អ

ង. ជៀសវាងការរក្សាទុកស៊ុតនៅក្នុងរោងចក្រមេពូជ

- កូនបង្កកំណើតក្នុងស៊ុត ងាប់លឿនជាងធម្មតា
- ជាកន្លែង សំបូរដោយមេរោគ ដែលអាចឆ្លងមកស៊ុត

៦.២. ការរក្សាស៊ុតទុកសម្រាប់ត្រាស់ (កន្លែងត្រាស់ស៊ុត)

ក. កត់ត្រា ឬ ចុះបញ្ជីស៊ុត

- ចំនួនស៊ុត ដែលទទួលបានមួយលើកៗ
- សរសេរផ្លាក សំគាល់ថ្ងៃខែឆ្នាំ ដែលទទួលបានស៊ុត
- សរសេរផ្លាកសំគាល់កន្លែង/ទ្រុង ដែលផ្តល់ស៊ុត
- ការប៉ាន់ស្មានពីចំនួន ដែលត្រូវដាក់ក្នុងទូភ្លាស់

ខ. របៀបរក្សាទុកស៊ុត

- ❶ កាន់ស៊ុតដោយប្រុងប្រយ័ត្ន៖ ស៊ុតត្រូវកាន់ដោយប្រុងប្រយ័ត្ន បើទ្រុឌ ឬ ធ្លុះ អាចដាច់ភ្លាស លឿង របស់ស៊ុត។
- ❷ រយៈពេលរក្សាទុក៖ ស៊ុត មិនត្រូវរក្សាទុកយូរជាង ៧ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីមេបានពង។ បើទុកលើសពីនេះ លទ្ធភាពញាស់នឹងថយចុះបន្តិចម្តងៗ ហើយកូនបង្កកំណើត អាចងាប់លឿន។
- ❸ សំអាតឱ្យស្អាត៖ ស៊ុតប្រេះ បាត់បង់ទ្រង់ទ្រាយ និង ប្រឡាក់ដីខ្លាំងត្រូវយកចេញ។ ស៊ុតប្រឡាក់ដីតិចតួច អាចសំអាត ដោយប្រើក្រណាត់ស្អាតជូតថ្មមៗ។
- ❹ សីតុណ្ហភាព៖ ស៊ុតភ្លាស់ត្រូវដាក់កន្លែងមានសីតុណ្ហភាពចន្លោះពី ១២អង្សា ទៅ ១៩អង្សាសេ (អំប្រើយ៉ូ មិនលូតលាស់)។

ការប្រុងប្រយ័ត្ន៖

- ⊗ បើកន្លែងរក្សាស៊ុត មានសីតុណ្ហភាពខ្ពស់ជាង ១៩ អង្សាសេ នោះ កូននៅ ក្នុងស៊ុត លូតលាស់មិនធម្មតា និង មានសភាពខ្សោយ។
- ⊗ បើកន្លែងរក្សាស៊ុតមានសីតុណ្ហភាព ទាបពេក វានឹងធ្វើឱ្យ កូនក្នុងស៊ុតងាប់។ ដូច្នោះ ស្ថិតក្នុងករណីទាំងពីរនេះ ធ្វើឱ្យលទ្ធភាពការញាស់ ថយចុះ។

១ សំណើម៖ កម្រិតសំណើមល្អបំផុតសម្រាប់រក្សាស៊ុត គឺ ចន្លោះពី ៥៥% ទៅ ៦៥%។

ការប្រុងប្រយ័ត្ន៖

- ៖ បើដាក់ស៊ុតកន្លែងមានសំណើមខ្ពស់ វានឹងមានកំណក់ទឹក នៅលើសំបកស៊ុត។ កំណក់ទឹកនេះ ជាឧបសគ្គវារីស្ទះរន្ធ លើសំបកស៊ុត ឬ ចម្លងរោគដល់កូន ។
- ៖ តែបើសំណើមទាបពេក វាអាចធ្វើឱ្យគ្មានសំបកស៊ុត ឡើងស្ងួតដែលបណ្តាលឱ្យកូនងាប់។

២ ការបង្វិលក្នុងកំឡុងពេលរក្សាទុក៖ ស៊ុតគួរបង្វិលមួយដងក្នុងមួយថ្ងៃ ក្នុងកម្រិតដំបូង ៤៥ដីក្រេ ហើយបង្វិលត្រឡប់មកម្ខាងទៀត នូវមុំ ៩០ដីក្រេ។

ការប្រុងប្រយ័ត្ន៖

ការបង្វិលស៊ុត មិនបានត្រឹមត្រូវ អាចបណ្តាលឱ្យផ្នែកលឿងនៃស៊ុត អណ្តែត និង ប៉ះគ្នាសនៅជិតសំបក។ ប្រសិនបើ អំប្រិយ ប៉ះគ្នាសសំបកស៊ុត នោះ វានឹងអាចជាប់គ្នាសសំបកស៊ុត ដែលធ្វើឱ្យវាលូតលាស់តែផ្នែកម្ខាងក្នុងទូគ្នាស។

៣ ទម្រង់ ផ្ទៃសំបក និងគុណភាពស៊ុត៖ ពេលខ្លះស៊ុតបាត់បង់ទម្រង់ ដែលធ្វើឱ្យកម្រិតញាស់ទាប។ ស៊ុតមានទំហំធំ ពេលខ្លះមានលឿងស៊ុតពីរ ដែលមិនអាចញាស់។

ជំពូក ៣: គ្រប់គ្រងការគ្លាស់ស៊ីត

៧. ការរៀបចំទូក្លាស់ មុនដាក់ស៊ីតគ្លាស់

ទូក្លាស់ស៊ីត ត្រូវដាក់កន្លែងមានខ្យល់បក់ ចេញចូលល្អ ហើយមិនត្រូវដាក់ទូក្លាស់ក្រោមពន្លឺថ្ងៃ ឡើយ។ ដាក់ទឹក បំពេញក្នុងថាសទឹក នៅបាតទូក្លាស់ ឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់។ មុនបញ្ចូលស៊ីតក្នុងទូក្លាស់ ត្រូវអនុវត្ត ដូចខាងក្រោម៖

❶ ទូក្លាស់មិនស្វ័យប្រវត្តិ៖

ត្រូវបើកឱ្យដំណើរការសាកល្បងពី ២ ទៅ ៣ថ្ងៃ មុនពេលបញ្ចូលស៊ីតគ្លាស់ ។ ក្នុងកំឡុងពេលនេះ យើងអាចកែតម្រូវសីតុណ្ហភាព និងសំណើមបានល្អ មិនធ្វើប៉ះពាល់ដល់ស៊ីត ។ ការកែតម្រូវក្នុងពេលដាក់ ពងគ្លាស់ អាចធ្វើឱ្យការញាស់ពន្យាពេលយូរ ឬ ខ្លីពេក ឬ សម្លាប់កូនបង្កកំណើត។

❷ ទូក្លាស់ស្វ័យប្រវត្តិ៖

ទូក្លាស់បញ្ជាដោយស្វ័យប្រវត្តិ ត្រូវពិនិត្យឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដូចជា៖

- កំណត់ (បញ្ជា) ឱ្យបានច្បាស់ពី សីតុណ្ហភាព សំណើមក្នុងទូ និងចន្លោះរយៈពេលបង្វិលស៊ីត មួយលើកៗ។
- សាកល្បងបង្វិលស៊ីត។

៨. ការរៀបចំស៊ីត សម្រាប់គ្លាស់

- ❶ ពិនិត្យមើលស៊ីតម្តងមួយៗ កុំឱ្យមានប្រេះ ឬ ស្រាំ។ បើមានប្រេះ ឬ ស្រាំ ត្រូវដកចេញ។
- ❷ ដាក់ស៊ីតក្នុងកេស ឬទ្បាំង ដើម្បីឱ្យមានកំដៅ ខ្ពង្សៗ ឬ ដាក់អំពូលភ្លើងកំដៅពី ១០ ទៅ ១៥នាទី មុនដាក់ចូលទូក្លាស់។
- ❸ តម្រៀបស៊ីតដាក់ក្នុងថាសគ្លាស់។ ត្រូវរៀបដាក់ ស៊ីតផ្នែកធំនៅខាងលើ ។

រូបទី ១៩ ការពិនិត្យស៊ីត និងការតម្រៀបស៊ីតចូលថាសសម្រាប់ដាក់គ្លាស់

សំគាល់:

គួរចងចាំថា តាមលក្ខណៈធម្មជាតិ ស៊ីតកំដៅបន្តិចម្តងៗ យឺតៗ ។ បើដាក់ស៊ីតក្នុងទូក្លាស់ កំពុងមានកំដៅ បណ្តាលឱ្យស៊ីតតាំង (មិនលូតលាស់)។ បើអាច គួរតែចាប់ផ្តើមផ្តល់កំដៅឱ្យ ស៊ីត បន្តិចម្តងៗ យឺតៗ។

៩. កត្តាចាំបាច់ត្រូវអនុវត្តក្នុងកំឡុងពេលភ្ជួរស៊ីត

ការភ្ជួរស៊ីត មានលក្ខណៈសុគតស្នាញ និងទាមទារនូវការតស៊ូព្យាយាម ដូច្នេះដើម្បីឱ្យការភ្ជួរស៊ីតទទួលបានជោគជ័យ យើងត្រូវអនុវត្តតាមកត្តាសំខាន់ៗ ទាំង ៥ ដូចខាងក្រោម៖

៩.១. សីតុណ្ហភាព: សីតុណ្ហភាព មានសារៈសំខាន់សម្រាប់កូនក្នុងស៊ីត លូតលាស់។ សីតុណ្ហភាព សមស្របសម្រាប់ភ្ជួរស៊ីត គឺ ពី ៣៧,២ ទៅ ៣៧,៧ អង្សាសេ។ ក្នុងកំឡុងពេលភ្ជួរស៊ីត មិនត្រូវឱ្យសីតុណ្ហភាពប្រែប្រួល ឡើងចុះ ខ្លាំងទេ ព្រោះអាចមានបញ្ហាដល់ការញាស់កូនមាន់ (អត្រាញាស់ទាប)។

រូបទី២០ សីតុណ្ហភាពមធ្យមសម្រាប់ភ្ជួរស៊ីតមាន់

៩.២. សំណើម: សំណើមនៅក្នុងទូភ្ជួរស៊ីត ជួយការពារការរហូតទឹកចេញពីស៊ីត ច្រើនហួសកំណត់។ ត្រូវដាក់បានទឹកនៅបាតក្រោមនៃទូភ្ជួរស៊ីត ដើម្បីរក្សាលំនឹងសំណើមក្នុងទូ។ ត្រូវដាក់ទឹក បន្ថែម ឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីមានសំណើមថេរ។ បើចង់បង្កើនសំណើម ត្រូវដាក់បានទឹកបន្ថែម ហើយបើចង់បន្ថយសំណើមវិញ ត្រូវដាក់បានទឹកតូចជាងមុន។ អាយុស៊ីត ពី ១ ទៅ ១៨ថ្ងៃ ត្រូវការសំណើមពី ៥០% ទៅ ៥៥% ហើយបើស៊ីត អាយុពី ១៩ ទៅ ២១ថ្ងៃ ត្រូវបង្កើនសំណើមពី ៦០% ទៅ ៦៥%។

រូបទី២១ ដាក់ថាសទឹកពីក្រោមសម្រាប់រក្សាសំណើម

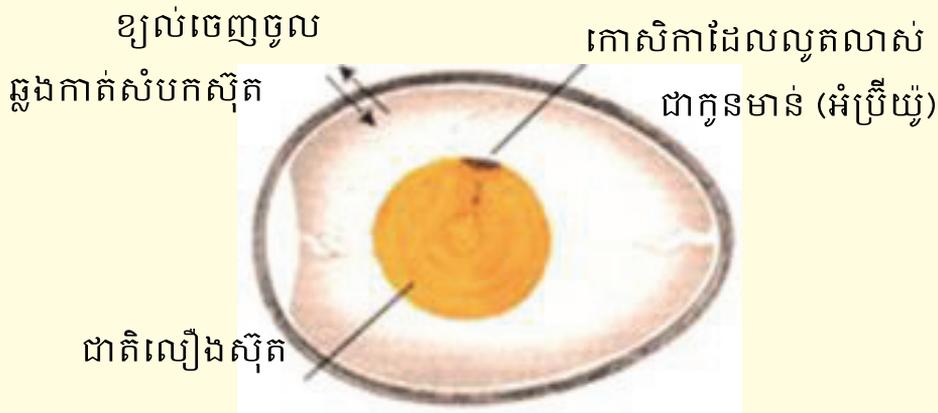
៩.៣. ចរន្តខ្យល់ក្នុងទូភ្ជួរស៊ីត: អំប៊ូយ៉ូស៊ីត ត្រូវការស្រូបយកអុកស៊ីសែន ហើយបញ្ចេញមកវិញនូវឧស្ម័នកាបូនិច។ ចរន្តខ្យល់ចេញចូល ជួយឱ្យមានលំនឹងអុកស៊ីសែនក្នុងទូ និងការស្រូបរបស់ស៊ីត ជាពិសេសស៊ីតភ្ជួរស៊ីត មានអាយុពី១៥ ដល់១៧ ថ្ងៃ។

តើហេតុអ្វី ត្រូវចាំបាច់ឱ្យមានចរន្តខ្យល់បក់ ចេញចូលសួ?

- ឱ្យមានសីតុណ្ហភាព ស្មើគ្នា គ្រប់ទីកន្លែងក្នុងទូ

- មានស្ថេរភាពអុកស៊ីសែន និងឧស្ម័នកាបូនិច
- ស៊ុត អាចស្រូបយកអុកស៊ីសែន បានគ្រប់គ្រាន់
- ការមិនមានចរន្តខ្យល់ បានគ្រប់គ្រាន់ បណ្តាលឱ្យអត្រាកូនមាន់ងាប់ ខ្ពស់

រូបទី ២២ ពំនុះកាត់ស៊ុតមាន់ បន្ទាប់ពីពងភ្លាម

៩.៤. ការបង្វិលស៊ុត: តាមធម្មតា កូនបង្កកំណើតលូតលាស់ នៅក្នុងជាតិល្បឿងនៃស៊ុត។ កាលណាស៊ុត បង្វិលបាន ត្រឹមត្រូវ ធ្វើឱ្យជាតិល្បឿងស៊ុត នៅចំកណ្តាល ហើយកូនមាន់ បង្កកំណើតបានល្អ។ ម្យ៉ាងទៀត ការបង្វិលស៊ុត ជួយឱ្យ ស៊ុត មានសីតុណ្ហភាពស្មើសាច់ល្អ គ្រប់កន្លែង។ ប្រសិនបើស៊ុត មិនបានបង្វិល បានត្រឹមត្រូវ និងបានទៀងទាត់ទេនោះ វានឹងបណ្តាលឱ្យ៖

- ⊗ ជាតិល្បឿងនៃស៊ុត ទៅស្ថិតជាប់ជាមួយភ្នាសជញ្ជាំងសំបកស៊ុត ហើយអាចបណ្តាលឱ្យអំប្រើយ៉ូ (កូន) ងាប់
- ⊗ កូនមាន់ ញាស់មក មានលក្ខណៈមិនប្រក្រតី។

ដើម្បីទទួលបានលទ្ធផលស៊ុតញាស់ល្អ យើងត្រូវ ៖

- ត្រូវបង្វិលស៊ុត ឱ្យបាន ៩០ អង្សា
- បង្វិល ពី ៤ ទៅ ៨ដង ក្នុងមួយថ្ងៃ (ធ្វើដោយដៃ)
- បង្វិលរៀងរាល់ ១ម៉ោងកន្លះ ម្តង (ដោយម៉ាស៊ីនស្វ័យប្រវត្តិ)
- បង្វិលស៊ុតចាប់ពីអាយុ ១ ថ្ងៃ ទៅ ដល់ ១៨ថ្ងៃ
- ហាមដាច់ខាត ការបង្វិលស៊ុត នៅ ៣ថ្ងៃ ចុងក្រោយ គឺ ពីថ្ងៃទី១៩ ទៅ ថ្ងៃទី ២១។

រូបទី២៣ ការបង្វិល (ត្រឡប់) ស៊ុតក្នុងទូភ្នាស់

៩.៥. ការឆ្លុះបញ្ចាំងមើលស៊ុត: ជាទូទៅ យើងត្រូវឆ្លុះពិនិត្យ ស៊ុត នៅពេលដាក់ចូលទូភ្នាស់ បានរយៈពេលពី ៨ ទៅ ១០ថ្ងៃ។ យើងចាំបាច់ត្រូវពិនិត្យមើល ស៊ុត ក្នុងកំឡុងពេលភ្នាស់ ដើម្បីតាមដានពីដំណើរការលូតលាស់របស់កូនក្នុងស៊ុត និងកែសម្រួលទូភ្នាស់ ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

ហេតុអ្វី ត្រូវពិនិត្យខាងក្នុងស៊ុត ?

- ដើម្បីរកស៊ុត មិនបង្កកំណើត ឬ ខូច (ងាប់)
- ស៊ុតមិនបង្កកំណើត និង ខូច អាចយកទៅប្រើប្រាស់ជាម្ហូបអាហារ ឬ លក់បាន។

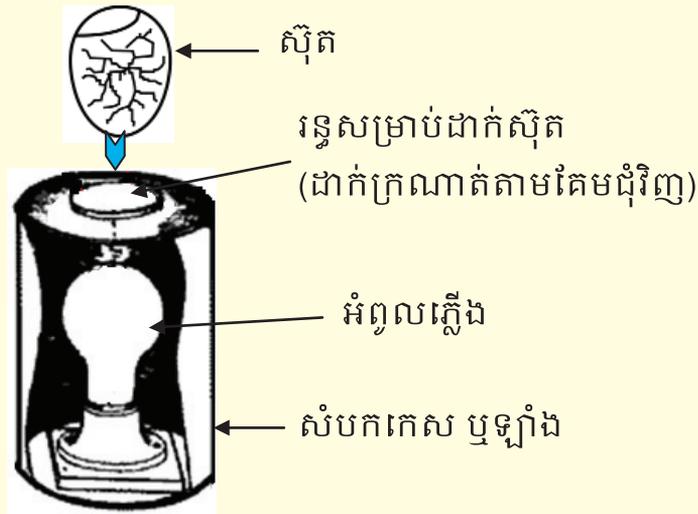
តើយើងត្រូវឆ្លុះមើលខាងក្នុងស៊ុត/ពងមាន់ យ៉ាងដូចម្តេច ?

យើងឆ្លុះមើលស៊ុត ដោយបញ្ចាំងពន្លឺភ្លើងឆ្លងកាត់សំបកពងមាន់ ដើម្បីមើលសភាពខាងក្នុង។ យើងត្រូវឆ្លុះពិនិត្យស៊ុតមាន់ នៅកន្លែងមិនសូវមានពន្លឺ ឬ ទីងងឹត ដើម្បីងាយស្រួល មើលសារធាតុ នៅខាងក្នុងស៊ុត។

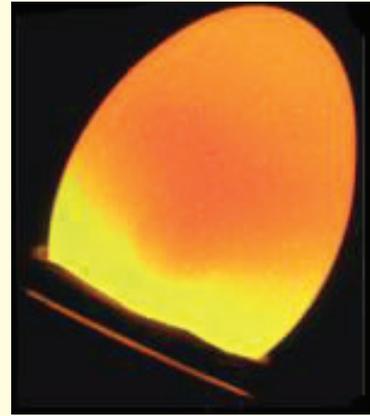
ជាធម្មតា រយៈពេលពិនិត្យស៊ុត មិនត្រូវឱ្យលើសពី ១០នាទី និង កំដៅពន្លឺអំពូលឆ្លុះ មិនត្រូវឱ្យលើសពី ៣៩ អង្សាសេ ឡើយ ពីព្រោះ បើលើសពីនេះ អាចសម្លាប់ អំប្រើយ៉ូ។

តើយើងបង្កើតឧបករណ៍ឆ្លុះបញ្ចាំងមើលស៊ុត យ៉ាងដូចម្តេច ?

តាមរបៀបសាមញ្ញ យើងអាចដាក់អំពូលភ្លើង ចូលទៅក្នុងឡាំង ឬ កេស រួចចោះរន្ធ (ប្រហោង) នៅខាងលើសម្រាប់ដាក់ស៊ុត។

រូបទី២៤ ឧបករណ៍សម្រាប់ឆ្លុះបញ្ចាំងមើលស៊ីត

រូបទី២៥ ការឆ្លុះបញ្ចាំងមើលស៊ីត

១០. បច្ចេកទេសឆ្លុះមើលខាងក្នុងស៊ីតមាន់

១០.១ ការបង្កើតឧបករណ៍សម្រាប់ឆ្លុះមើលស៊ីត

យើងអាចជ្រើសរើសសម្ភារៈដែលងាយៗ មកកែច្នៃ ដូចជា សំបកកេសស្រាបៀរ កំប៉ុង ឬ កេសទឹកក្រូចកំប៉ុង ឬ សំបកដបស្រាជ្រុង.... ល។ សម្ភារៈសម្រាប់ធ្វើ ឧបករណ៍ឆ្លុះមើលស៊ីត រួមមាន៖

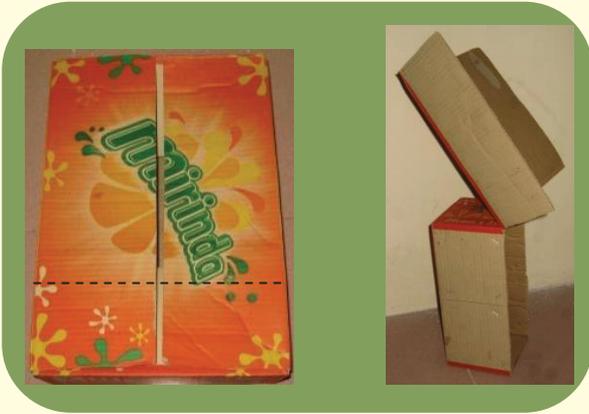
រូបទី ២៦ សម្ភារៈសំខាន់ៗសម្រាប់បង្កើតឧបករណ៍ ឆ្លុះមើលស៊ីតមាន់

របៀបធ្វើតាមលំដាប់ដូចតទៅ៖

- ❶ ចំពោះកេសក្រដាស ត្រូវកាត់កេសមួយផ្នែក រាងបួនជ្រុង ដោយទុកគម្រប (រូបទី ២៧)
- ❷ ចោះរន្ធចំកណ្តាលពីលើប្រអប់។ រន្ធនេះ មានទំហំតូចជាងស៊ីតមាន់បន្តិច (រូបទី ២៨)

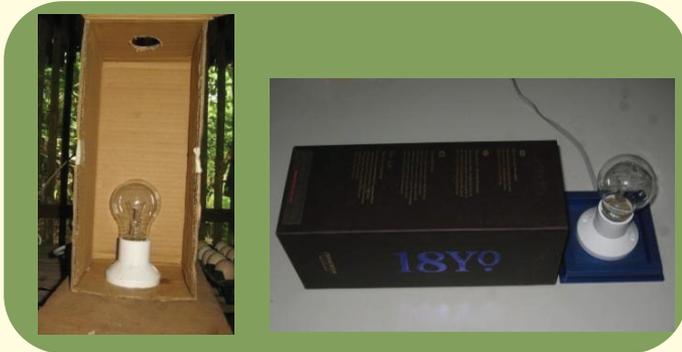
- ៣ ដាក់អំពូលភ្លើងនៅបាត ទល់ជាមួយរន្ធដាក់ស៊ុតមាន់ (រូបទី ២៩)
- ៤ ភ្ជាប់បាតឧបករណ៍ឆ្លុះ ជាមួយក្តារ ដើម្បីងាយស្រួលចល័ត និង មិនដួល (រូបទី ៣០)
- ៥ បន្តចរន្តអគ្គីសនីបំភ្លឺអំពូល រួចដាក់ស៊ុតពិលី ដើម្បីពិនិត្យពីគុណភាព (រូបទី ៣១)

រូបទី ២៧ កាត់កេសក្រដាសរាងជាបួនជ្រុងទ្រវែង

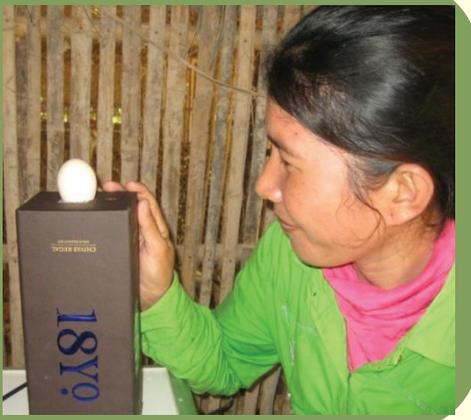
រូបទី ២៨ ចោះរន្ធពីខាងលើប្រអប់

រូបទី ២៩ ដាក់ភ្ជាប់អំពូលនៅបាតក្រោម

រូបទី ៣០ ភ្ជាប់បាតក្រោមជាមួយក្តារបន្ទះ

ចងចាំ៖ ករណីពន្លឺសម្រាប់ឆ្លុះ មិនគ្រប់គ្រាន់ គេអាចដាក់ក្រដាសរាងលុយមីញ៉ូម ឬ ចានពិល បន្ថែម ដើម្បីបង្កើនពន្លឺ (ភាពចាំង) ងាយឆ្លុះមើលខាងក្នុងស៊ុតមាន់។

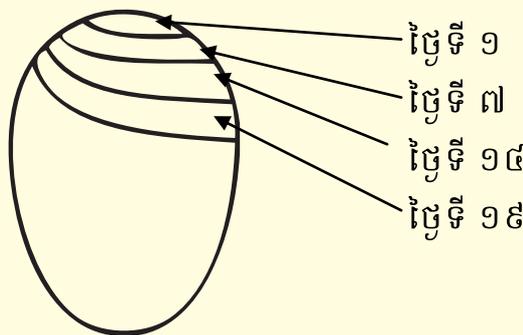
១០.២. លទ្ធផលសំខាន់ៗ នៃការឆ្លុះមើលស៊ុត៖

ការឆ្លុះមើលស៊ុត អាចឱ្យយើងដឹងពីការវិវត្តន៍របស់ស៊ុត នៅក្នុងទូភ្លាស់ ថាតើវាបង្កកំណើត ឬ មិនបង្កកំណើត ឬ ងាប់ ដែលត្រូវយកចេញពីទូភ្លាស់។

ក. កម្រិតទំហំខ្យល់ក្នុងស៊ុតមាន

ទំហំខ្យល់ខាងក្នុងស៊ុត អាចបង្ហាញឱ្យយើងដឹងពីបរិមាណសំណើមជុំវិញស៊ុត។

- ប្រសិនបើទំហំខ្យល់ ធំជាងកម្រិតកំណត់ នាំឱ្យស៊ុតបាត់បង់ទឹកច្រើន ដូច្នេះទូភ្លាស់ត្រូវបង្កើនសំណើម ដើម្បីកាត់បន្ថយការបាត់បង់ជាតិទឹក។
- ប្រសិនបើទំហំខ្យល់តូចជាងកម្រិតកំណត់ ត្រូវបន្ថយសំណើម។

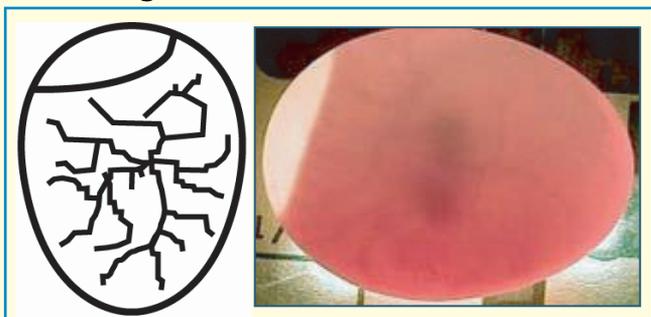

រូបទី៣២ ការវិវត្តន៍ត្រឹមត្រូវនៃកម្រិតទំហំខ្យល់ ពេលដាក់ស៊ុតក្នុងទូភ្លាស់

ខ. ស៊ុតមានគុណភាពល្អ (សម្រាប់ភ្លាស់)

១ បង្កកំណើតដោយមានសរសៃឈាមពីងពាង ពណ៌ក្រហម

ស៊ុតនេះមានអាយុ ៦ថ្ងៃ លេចចេញសរសៃឈាមពីងពាង លូតលាស់ចេញពីកណ្តាលនៃកូនបង្កកំណើត។ យើងអាចមើលឃើញសរសៃឈាមពីងពាងនេះ មានតិចតួចនៅអាយុ ៣ថ្ងៃ។

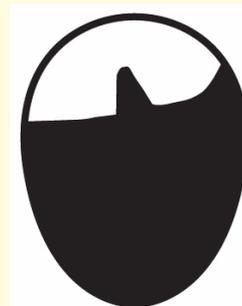

២ ស៊ុតនេះមានអាយុ ១៤ថ្ងៃ ដែលអាចមើលឃើញចំណុចលេចឡើងយ៉ាងច្បាស់ ជាមួយជាតិលឿងស៊ុតអណ្តែតផុសឡើង នៅខាងលើ។

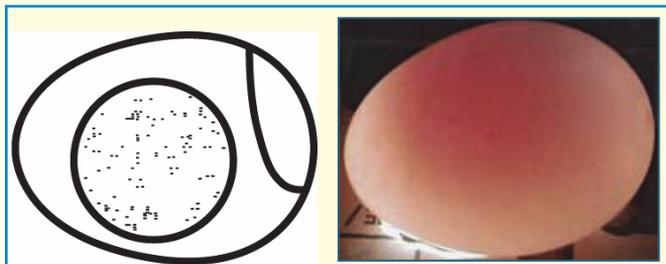
១ កូនក្នុងស៊ុតមានជីវិត ដោយមានចំពុះនៅក្នុងថង់ខ្យល់ មុនពេលញាស់ ពី ២៤ ទៅ ៤៨ម៉ោង។

គ. ស៊ុតមិនអាចដាក់ភ្នាស់ ឬ ត្រូវយកចេញពីទូភ្នាស់

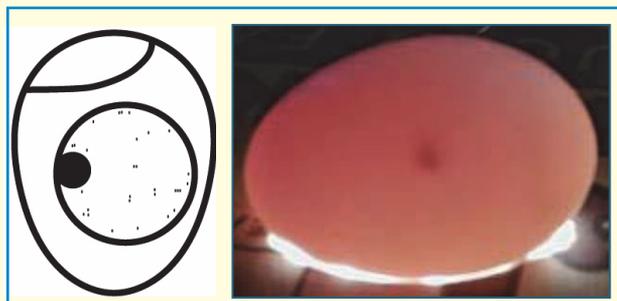
១ ពេលបញ្ចាំង មើលគ្មានឃើញអ្វី (ថ្ងា)

អាចបណ្តាលមកពីស៊ុតមិនបង្កកំណើត ឬ ស៊ុតចាស់ (យូរ) ពេក ដើម្បីលូតលាស់ ឬ ងាប់ នៅពេលចាប់ផ្តើមដំបូង (អាយុ ស៊ុតដាក់ទូភ្នាស់ បាន ៦ថ្ងៃ)។

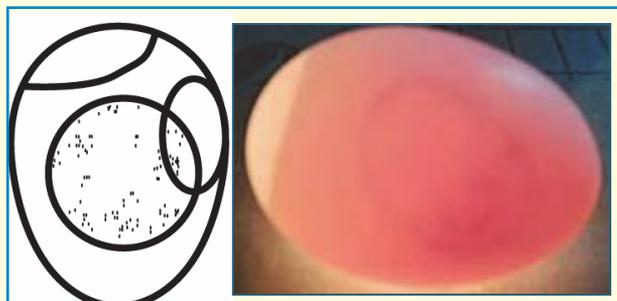
២ ស្នាមប្រឡាក់ក្រហម ឬជុំខ្មៅ

ស៊ុតឆ្លុះពេលដាក់ភ្នាស់បាន ៧ថ្ងៃ ។ ចំណុច ខ្មៅបង្ហាញពីកូនងាប់ ចាប់តាំងពីពេលដាក់ស៊ុត ភ្នាស់ក្នុងទូដំបូង។ ស៊ុតមានចំណុចដុំឈាម។ ស៊ុតនេះ មិនបង្កកំណើតទេ។ ចំណុចដុំឈាម ខូចនេះ នឹងរីកធំឡើងៗ។

៣ អំប្រឹយូ មានរង្វង់ឈាមក្រហម (រង្វង់ចិញ្ចៀន)

ស៊ុតមានរង្វង់ឈាមក្រហមនៅអាយុ ៦ថ្ងៃ។ វាបង្កឡើងដោយបាក់តេរី (មេរោគ) ផ្តុំគ្នា បំផ្លាញភ្នាសស៊ុត។

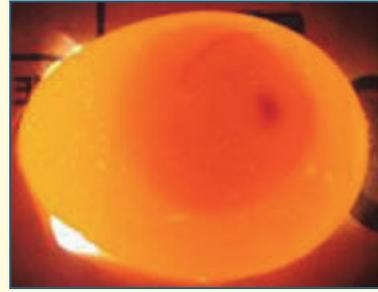

រង្វង់ពណ៌ក្រហម ឬ ផ្នែកខ្លះនៃរង្វង់ អាចមើលឃើញផ្នែកខាងក្រោម ស៊ុត មានកូនបង្កកំណើតខូច (ងាប់) នៅចំកណ្តាល។

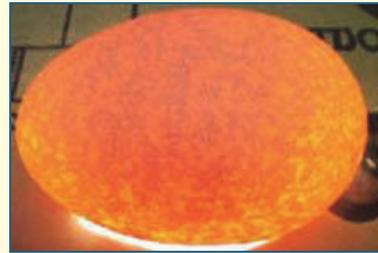

ស៊ុតមានចំណុចឈាមខ្មៅ និង មានទម្រង់រង្វង់ចិញ្ចៀន បង្កឡើង ដោយបាក់តេរី (មេរោគ) នៅអាយុ ៨ថ្ងៃ ។ បើមិនបានយកចេញពី ទូភ្នាស់ វានឹងស្អុយខូច។

④ ស៊ុតបង្ហាញពីរន្ធហ្លើសយ៉ាងច្បាស់ ។ ស៊ុតមើលឃើញដូច្នោះ ភាគច្រើនមិនញាស់ទេ។

⑤ ទម្រង់ជំងឺត មានលក្ខណៈមិនច្បាស់លាស់

ស៊ុតលក្ខណៈបែបនេះ បានងាប់រយៈពេលចុងក្រោយនៃការដាក់ ស៊ុតក្នុងទូភ្នាស់ បាន ពី ១០ ទៅ ១៥ថ្ងៃ។

១១. ការកត់ត្រាព័ត៌មានលម្អិតប្រចាំថ្ងៃ

អ្នកចិញ្ចឹម/ភ្នាស់ស៊ុត ត្រូវកត់ត្រាព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃ ពីការភ្លាស់ ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ។ ការកត់ត្រានេះ អាចឱ្យយើងដឹង មុន ពីបម្រែបម្រួលនានាដែលអាចបំផ្លាញដល់ដំណើរការភ្លាស់ ហើយអាចចាត់វិធានការពារ ឬ កែតម្រូវនានា នានា ។

ការកត់ត្រានេះមានសារៈសំខាន់ណាស់ ព្រោះវាជួយឱ្យអ្នក អាចដឹងពីការងារដែលត្រូវធ្វើ និងមិនទាន់បានធ្វើ។

តារាងកត់ត្រាព័ត៌មានលម្អិតស្តីពី ការភ្លាស់ស៊ុតមាន

ទូភ្នាស់លេខ:.....

	ថ្ងៃខែ	ពេលវេលាបង្វិលស៊ុត					សីតុណ្ហភាព			ពិនិត្យ		សំគាល់
		១	២	៣	៤	៥	បន្ទប់	ទូភ្នាស់	អំពូល	ថាសទឹក	ស៊ុត	
១												
២												
៣												
៤												
៥												

៦												
៧												
៨												
៩												
១០												
១១												
១២												
១៣												
១៤												
១៥												
១៦												
១៧												
១៨												
១៩												
២០												
២១												

១២. ដំណាក់កាលញ្ជាស់

១២.១. ចំណុចសំខាន់ៗ យកចិត្តទុកដាក់ពេលកូនមានញ្ជាស់

ស៊ុតមានញ្ជាស់ ពេលដាក់ទូភ្លាស់បានរយៈពេល ២១ថ្ងៃ ។ ដូច្នោះ យើងមិនត្រូវបង្វិល ស៊ុតមានញ្ជាស់ នៅក្នុងរយៈពេល ៣ ថ្ងៃចុងក្រោយទេ គឺ ចាប់ពីថ្ងៃទី១៨ រហូតដល់ញ្ជាស់អស់។

សីតុណ្ហភាពក្នុងទូភ្លាស់ គួររក្សានៅត្រឹម ៣៧,៥ អង្សាសេ។ សំណើមអាចបង្កើនបាន ដោយបន្ថែមអេប៉ុងសើម ឬ កន្សែងក្រដាសសើម ដើម្បីបញ្ចេញចំហាយទឹកក្នុងផ្ទៃទូភ្លាស់។ នៅអាយុ ២០ ទៅ ២១ថ្ងៃ កូនមានញ្ជាស់ចាប់ផ្តើមចឹកចោះសំបក ដើម្បីញ្ជាស់ចេញមកក្រៅ។

រូបទី ៣៣ កូនមានញ្ជាស់ ចាប់ផ្តើមចោះសំបកស៊ុត

រូបទី ៣៤ កូនមានញ្ជាស់ បំបែកសំបកស៊ុតចេញក្រៅ

១២.២. ពេលកូនមាន់ញាស់

ជាធម្មតា ការញាស់មានរយៈពេល ១ ទៅ ២ ថ្ងៃ។ ពេលញាស់ យើងត្រូវបញ្ចុះសីតុណ្ហភាពដល់ ៣៧ អង្សាសេ ។ រក្សាទុកកូនមាន់ទើបញាស់ នៅក្នុងទូភ្នាស់ប្រហែល ២៤ម៉ោង ដើម្បីឱ្យកូនមាន់ស្ងួតរោម និង មានកំលាំងគ្រប់គ្រាន់។

កូនមាន់ដែលញាស់រួច ត្រូវយកទៅដាក់នៅកន្លែងកកក្តៅ និង ឱ្យកូនមាន់សម្រាក នៅកន្លែងស្ងួត ហើយមានអុកស៊ីសែន គ្រប់គ្រាន់ (មានចរន្តខ្យល់ចេញចូល)។

រូបទី ៣៥ កូនមាន់កំពុងញាស់ក្នុងទូភ្នាស់

ចំណាំ: កុំមានការព្រួយបារម្ភក្នុងការផ្តល់ចំណីកូនមាន់ទើបកើតបាន ១ទៅ២ថ្ងៃ។ ត្រូវយកកូនមាន់ទៅដាក់កន្លែងមានឧបករណ៍កំដៅបន្ទាប់ពីញាស់បាន ២៤ម៉ោង។

១២.៣. ក្រោយពេលកូនមាន់ញាស់

ក្រោយពេលកូនមាន់ញាស់ ត្រូវសំអាត និង ធ្វើអនាម័យទូភ្នាស់ ជាបន្ទាន់។

- ❶ សំអាតក្នុងទូភ្នាស់: ត្រូវប្រមូលសំបក និងកំទេចកំទីសំបកចេញ
- ❷ ជូត ឬ លាងសំអាតទូ និងថាស ដាក់ពងមាន់ឱ្យស្អាត
- ❸ ផ្លាស់ប្តូរទឹកថ្មីក្នុងថាសសំណើម

១៣. វិធីសាស្ត្រកាត់បន្ថយស៊ីតខូច

ស៊ីតខូច ឬ មិនបង្កកំណើត គឺជាបញ្ហាចំបងរបស់អ្នកភ្នាស់កូនមាន់។ ចំពោះស៊ីតខូច ឬ ងាប់កូន មិនបង្កកំណើតសូមអាន និង ដោះស្រាយនូវចំណុចខ្លះខាត ដែលមានបង្ហាញជូន នៅក្នុងតារាងនៅក្នុងចំណុច ១៧ ជំពូក ៥ ស្តីពី *ភទ្ទិពលលើការញាស់ស៊ីតមាន់* ខាងមុខ។

រូបទី ៣៦ ការសសេរលេខទ្រុងលើស៊ីត ដើម្បីសំគាល់ប្រភពស៊ីត

របៀបរកមូលហេតុស៊ីតមិនបង្កកំណើត និង ដំណោះស្រាយ
គេអាចរកមូលហេតុនេះឃើញដោយ៖

១ កត់ត្រា ឬ សរសេរសំគាល់លើស៊ុតមាន់

ពេលប្រមូលស៊ុត យើងត្រូវសរសេរសំគាល់លេខទ្រុងលើស៊ុតទាំងអស់។ បើឃើញមានស៊ុតមួយចំនួន មិនបង្កកំណើត ពេលឆ្លុះពិនិត្យស៊ុតក្នុងអំឡុងពេលភ្លាស់ ដូច្នោះត្រូវពិនិត្យមើលលេខទ្រុងលើស៊ុត ដើម្បីស្វែងរកប្រភពវា ថាតើមកពីទ្រុងមួយណា។

២ តាមដានពីសកម្មភាពមេបាមាន់

ក្រោយពីដឹងពីប្រភពរបស់ស៊ុត ដែលមិនបង្កកំណើត អ្នកចិញ្ចឹម/ភ្នាក់ងារស៊ុត ត្រូវតាមដាន និងស្វែងរកបញ្ហាក្នុង ទ្រុងនោះ ថាតើមកពីមូលហេតុណាមួយ ពិតប្រាកដ។ ករណីស៊ុតមាន់មិនបង្កកំណើត ភាគច្រើនអាចបណ្តាលមកពី ៖

- ① ឈ្មោល ឬបាមាន់ចាស់ពេក៖ បាចាស់ពេក ពុំមានកំលាំងគ្រប់គ្រាន់បង្កាត់ជាមួយមេបានច្រើន។ មេមួយចំនួន ពងដោយមិនបានបង្កាត់ជាមួយបា ហេតុនេះពងនោះមិនបង្កកំណើត និង ញាស់ទេ។
- ② ឈ្មោលក្មេងពេក៖ បាក្មេង ច្រើនខ្លាចមេ និងពុំសូវចេះជាន់មេ ដូច្នោះមេមួយចំនួន មិនបានបាពាក់។
- ③ ឈ្មោលតិច ឬ ច្រើនពេក៖ បញ្ហានេះច្រើនជួបប្រទះញឹកញាប់ ដែលពងភាគច្រើន មិនញាស់។ នេះដោយសារ បាតិចពេក ពាក់មេមិនគ្រប់ ឬ បាច្រើន (ក្នុងទ្រុង / ទីរួមគ្នា) ឈ្មោះប្រជែងដណ្តើមមេគ្នា។ ពេលខ្លះ បាមិនអាចពាក់មេបាន ដោយសារមានបាផ្សេងទៀត មកដេញ រំខាន ឬ ជល់ មិនឱ្យពាក់មេ។
- ④ ឈ្មោលមិនសកម្មជាន់មេ៖ ឈ្មោលមួយចំនួនមិនសូវសកម្ម ក្នុងការពាក់មេទេ ទោះជាវាមាន អាយុពេញកំលាំង ក៏ដោយ។
- ⑤ មេមាន់ចាស់ពេក៖ កាលណាមេអាយុច្រើន (ចាស់ជ្រុល) ធ្វើឱ្យការបង្កកំណើតក៏ចុះខ្សោយដែរ។

៣ ដំណោះស្រាយបញ្ហា

បើឃើញមូលហេតុហើយ ត្រូវដោះស្រាយជាបន្ទាន់ ព្រោះវាអាចបាត់បង់ចំណូល។ ក្នុងករណី បា ចាស់ពេក ឬ មិនសកម្មពាក់(ជាន់)មេ ត្រូវរកវិធីដោះដូរវាចេញជាបន្ទាន់ ដោយរកបាថ្មី មកជំនួស ។ ប៉ុន្តែបើបាថ្មី នៅក្មេងពេក ត្រូវទុក បាចាស់នោះប្រើការសិន ទំរាំបាថ្មី មានលទ្ធភាពអាចពាក់ (ជាន់) មេបានល្អ។

មិនត្រូវដាក់បា និង មេ រួមចូលគ្នាច្រើននោះទេ ព្រោះអាចប៉ះពាល់ដល់ការបន្តពូជមាន់ (ដោយសារថា បា ដែលឈ្មោះគេ រំខាន ឬ មិនឱ្យបា ដែលចាញ់ ជាន់/ពាក់មេ បាន)។ ត្រូវដាក់បំបែកជាក្រុមតូចៗនៅដាច់ពីគ្នា ដែលក្នុងមួយ ក្រុម ដាក់មេពី ៦ ទៅ ៧ក្បាល ជាមួយបា ១ ក្បាលគត់។

ជំពូក ៤: ការថែរក្សាកូនមាន់ទើបញ្ជាស់

១៤. តើត្រូវថែរក្សាកូនមាន់អាយុក្រោម ២១ថ្ងៃយ៉ាងដូចម្តេច ?

១៤.១. ការរៀបចំទ្រុងថែរក្សាកូនមាន់

- បាតទ្រុង ត្រូវដាក់គ្មារបន្ទះក្រាល និងជញ្ជាំងជុំវិញ។ គេអាចដាក់សំណាញ់ជាជញ្ជាំងបាន តែត្រូវដាក់ក្រណាត់បាំងជុំវិញ នៅពេលអាកាសខាងក្រៅធាតុត្រជាក់។
 - បាតទ្រុង ត្រូវក្រាលអង្កាម ដើម្បីរក្សាកំដៅបានល្អ
 - ដាក់អំពូលមូល ឬ ក្នុងមាន់ធូលី សម្រាប់ផ្តល់កំដៅកូនមាន់
 - ជញ្ជាំងទ្រុង មិនត្រូវឱ្យមានរន្ធ ប្រហោងខ្យល់ ចេញចូលឡើយ។
- ទ្រុងដាក់កូនមាន់ទើបញ្ជាស់អាចមាន ២របៀប៖ រាងជា (ទូ) ចតុកោណកែង និង រង្វង់មូល៖

រូបទី៣៧ កន្លែងថែកូនមាន់ រាងរង្វង់

រូបទី៣៨ កន្លែង/ទូថែកូនមាន់ រាងចតុកោណកែង

ចំណាំ: បើសិនកូនមាន់ មានចំនួនច្រើន យើងត្រូវដាក់ថែរក្សាវាក្នុង(ទ្រុងលាត (រូបទី ៣៨) តែបើកូនមាន់ មានចំនួនតិច យើងអាចបំបែក ឬ ដាក់វាក្នុងទូកំដៅតូចៗ (រូបទី ៣៩)

១៤.២. ការផ្តល់កំដៅកូនមាន់ទើបញ្ជាស់

កូនមាន់ដែលទើបញ្ជាស់ ត្រូវរក្សានៅកន្លែងកក់ក្តៅ និងផ្តល់ចំណី ទឹកឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ហើយការពារពីការបំផ្លាញពីសត្វចង្រៃនានា។

កំដៅសម្រាប់កូនមាន់ នៅអាទិត្យទី១ ស្ថិតក្នុងកម្រិត ពី ៣២,៣ អង្សាសេ ទៅ ៣៥ អង្សាសេ ហើយបន្ថយកំដៅបន្តិចម្តងៗ រៀងរាល់អាទិត្យ រហូតដល់ស្មើនឹងកំដៅ បរិយាកាសខាងក្រៅ។

កូនមាន់ទើបញ្ចាស់ ត្រូវផ្តល់កំដៅឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ រយៈពេលពី ២ ទៅ ៣សប្តាហ៍ ពីព្រោះកូនមាន់មិនអាចមានលទ្ធភាពទប់ទល់នឹងការងារ ឬ ភាពត្រជាក់ពេកបានទេ។

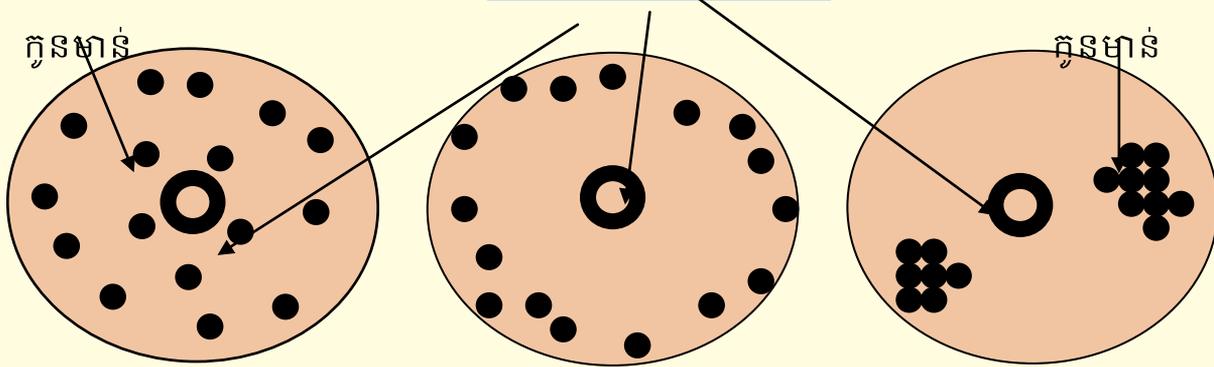

រូបទី ៣៩ ទ្រុឌរក្សាកូនមាន់ មានបាតក្រាលអង្កាម និង ដាក់អំពូលភ្លើង ឬ ក្អមជូង កំដៅកូនមាន់

១៤.៣. ការត្រួតពិនិត្យ និងតាមដានកំដៅកូនមាន់

យើងត្រូវពិនិត្យ និងតាមដានមើលកូនមាន់ នៅអាទិត្យដំបូង ឱ្យបានញឹកញាប់ ដិតដល់។ បើកូនមាន់ដេកគរលើគ្នា ឬ នៅផ្គុំគ្នា ដិតអំពូលភ្លើង នោះគឺជា សញ្ញាបង្ហាញថា កូនមាន់ ខ្វះកំដៅ។ តែបើកូនមាន់ឈរតាមគៀនជញ្ជាំងដើម្បីគេចចេញពីប្រភពកំដៅ នោះជាសញ្ញាថា ក្តៅខ្លាំងជ្រុល ដូច្នោះ គេត្រូវលើកអំពូលឱ្យខ្ពស់បន្តិច។

អំពូលភ្លើង ឬ ក្អមជូង

កំដៅល្មមគ្រប់គ្រាន់ (កូនមាន់ដើររាយស្មើល្អ)
កំដៅខ្លាំងជ្រុល (កូនមាន់ឃ្លាតឆ្ងាយពីអំពូលភ្លើង)
កំដៅត្រជាក់ពេក (កូនមាន់ផ្គុំគរលើគ្នា)
រូបទី៤០ សញ្ញាសំខាន់ៗ ស្តីពីការផ្តល់កំដៅកូនមាន់

- គួរចងចាំ៖**
- ទ្រុឌរក្សាកូនមាន់ ត្រូវចំហរ ឬ មានប្រហោងខាងលើ ដើម្បីឱ្យមានខ្យល់ចេញចូលបានល្អ
 - បើរកាកសពាតុក្តៅ ត្រូវចំហរទាំងខាងលើ និង ចំហៀង (ករណីប្លង់សំណាញ់)។

១៤.៤. ការផ្តល់ចំណី និងទឹក ដល់កូនមាន់អាយុក្រោម ២១ថ្ងៃ

ចំពោះកូនមាន់អាយុក្រោម ២១ថ្ងៃ ត្រូវផ្តល់ចំណីបាវ (ផ្សំស្រេច) សម្រាប់កូនមាន់ ឱ្យបានច្រើនដងក្នុងមួយថ្ងៃ។ ទឹកមានសារៈសំខាន់ណាស់ ចំពោះកូនមាន់ ។ដូច្នោះ យើងត្រូវផ្តល់ទឹកស្អាតឱ្យវា បានគ្រប់គ្រាន់ និងផ្លាស់ប្តូរទឹក ២ដងក្នុង១ថ្ងៃ គឺ នៅពេលព្រឹក និង ពេលល្ងាច។ ដើម្បីឱ្យកូនមាន់សុំជាមួយចំណី គួរលាយចុងអង្ករ ពោត ដែលមានគ្រាប់ល្អិតៗ ក្នុងចំណីពេលវាមានអាយុចូលអាទិត្យទី៣។ ជាងនេះទៅទៀត យើងអាចលាយបន្តិចៗនូវបន្លែបៃតងស្លុត និង បានកិនឱ្យម៉ត់។

គួរចងចាំ៖

- ផ្តល់ចំណី និងទឹកឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់
- បើចំណីគ្រាប់ធំត្រូវកិន ឬ បុកឱ្យល្អិតៗ
- ស្នូកចំណីត្រូវមានមាត់ទាប ដើម្បីឱ្យកូនមាន់ងាយស្រួលចូលចឹកចំណីស៊ី
- ដាក់សំណាញ់ដែកក្នុងស្នូក កុំឱ្យកូនមាន់កាយចំណីចេញក្រៅចោល

រូបទី ៤១ ការផ្តល់ចំណីកូនមាន់តូចៗ

ការប្រុងប្រយ័ត្ន៖ មិនត្រូវផ្តល់កន្លែក ដែលមានលាយរង្គាមឱ្យកូនមាន់ស៊ីទេ ពីព្រោះវាបណ្តាលឱ្យកូនមាន់ មានបញ្ហាប្រព័ន្ធលាយអាហារ និង ងាប់។

១៥. ការថែរក្សាសុខភាពកូនមាន់

១៥.១. ការព្យាបាល និងបំប៉នកូនមាន់ក្រោយញាស់ភ្លាម

កូនមាន់ទើបញាស់ ងាយទទួលរងនូវបញ្ហាផ្សេងៗ ដែលធ្វើឱ្យកូនមាន់ ចុះខ្សោយ និងងាប់ ដូច្នោះ យើងត្រូវ៖

- ❶ ពេលញាស់បាន ពី១ ទៅ ២ថ្ងៃ ត្រូវផ្តល់ថ្នាំផ្សះ ដាក់ក្នុងទឹកផឹក រយៈពេល ១ថ្ងៃគត់
- ❷ ដាក់ថ្នាំ វីតាមីន ចម្រុះ (ម៉ាល់ទីវីតាមីន) លាយទឹកឱ្យកូនមាន់ផឹក រៀងរាល់ពី២ ទៅ ៣ថ្ងៃ ម្តង

ចំណាំ៖ ចំពោះកម្រិតប្រើថ្នាំផ្សះ (រំពឹងស៊ីលីន ឬ រអាម៉ុកកូលី) និងវីតាមីន ត្រូវសួរអ្នកលក់ផ្ទាល់

១៥.២. អនាម័យចំណីអាហារ និងទឹកផឹក

- ត្រូវផ្លាស់ប្តូរទឹកថ្មី យ៉ាងតិច ១ដង ក្នុង១ថ្ងៃ
- សំអាតស្នូកចំណី និងទឹក

១៥.៣. ការដឹកជញ្ជូនកូនមាន់

កូនមាន់ ងាយរងទទួលគ្រោះរហូតដល់ងាប់ បើមិនមានការគ្រប់គ្រង បានត្រឹមត្រូវនៅពេលដឹកជញ្ជូន ទេនោះ។ មិនត្រូវចំណាយពេលយូរ ក្នុងការដឹកជញ្ជូនកូនមាន់ យកទៅចិញ្ចឹម ឡើយ ។ ឧបករណ៍សាមញ្ញៗសម្រាប់ដឹកជញ្ជូន កូនមាន់ មានលក្ខណៈដូចតទៅ៖

- ដាក់ក្នុងកេស ឬ ឡាំង ដែលមានចោះរន្ធខ្យល់ ចេញចូលត្រឹមត្រូវ
- មិនត្រូវដាក់កូនមាន់ចង្អៀត (ច្រើន) ពេក ទេ
- មិនត្រូវដាក់កូនមាន់ គរលើគ្នាច្រើនជាន់ នាំឱ្យសង្កត់ដាច់កូនមាន់

រូបទី ៤២ កញ្ចប់ ឬ កេសសម្រាប់បញ្ជូនកូនមាន់ លក់ទៅឱ្យអ្នកចិញ្ចឹមមាន់សាច់

ជំពូក ៥: ឥទ្ធិពលលើការញ្ជាស់របស់ស៊ុត

១៦. កត្តាដែលជះឥទ្ធិពលដល់លទ្ធភាពនៃការញ្ជាស់កូនមាន់

១៦.១. ការបង្កាត់ពូជ

- មេមាន់ពង ដោយមិនបានបង្កាត់ជាមួយបា ឬ មិនមានបា សម្រាប់បង្កាត់
- មេច្រើនពេក ក្នុងចំណោមបាតិច ធ្វើឱ្យបា មិនបានបង្កាត់ពូជ (ជាន់) គ្រប់មេទាំងអស់។
- មេបាមានអាយុចាស់ពេក នាំឱ្យលទ្ធភាពនៃការញ្ជាស់របស់ស៊ុត ខ្សោយ។

១៦.២. ផលិតកម្មស៊ុត

កាលណាផលិតកម្មស៊ុតខ្ពស់ (មេ ពងបានច្រើន) គឺ មិនគ្រាន់តែមានការបង្កកំណើត(ក្នុងស៊ុត) ខ្ពស់ទេ តែថែមទាំងមានលទ្ធភាពនៃការញ្ជាស់(ស៊ុត) ខ្ពស់ ដែរ។

១៦.៣. ការគ្រប់គ្រងហ្វូងមាន់

- **ចំនួនរវាងមេ និងឈ្មោលសម្រាប់បង្កាត់:** ក្នុងមួយបន្ទប់ៗ ដាក់បា ១ក្បាល ជាមួយមេពី ៦ ទៅ ៧ ក្បាល។ មិនត្រូវដាក់មេ និងបា ទាំងអស់ចូល(ក្នុងទ្រុងមួយ) រួមគ្នានោះទេ។
- **កម្រិតនៃការចិញ្ចឹម:** ចំនួនសត្វចិញ្ចឹមអាស្រ័យលើទំហំទីកន្លែង ដោយមិនត្រូវដាក់មាន់ចង្អៀតពេក ដែលអាចធ្វើឱ្យការលូតលាស់មិនបានល្អ និងអត្រាងាប់ខ្ពស់។
- **លក្ខខណ្ឌកន្លែងចិញ្ចឹម:** មានខ្យល់ចេញចូល និង ភ្លឺនល្អ ។ កន្លែងស្ងប់ស្ងាត់ មិនមានការរំខាន និងមិនក្តៅពេក ឬ ត្រជាក់ពេក។
- **ចំណីមាន់:** ត្រូវផ្តល់ចំណីឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ទាំងបរិមាណ និង គុណភាព។
- **ការពារជម្ងឺឆ្លង:** ផ្តល់វ៉ាក់សាំងតាមបច្ចេកទេសដល់មាន់ទាំងអស់ និងទៀតទាត់។

១៦.៤. ការជ្រើសរើសស៊ុតគ្មាន

- **ទំហំស៊ុត:** ជ្រើសរើសស៊ុតមានទំហំមធ្យម។ ស៊ុតមានទំហំធំ អាចមានជាតិល្បឿងពីរ ដែលបណ្តាលឱ្យងាប់ក្នុងពេលក្លាស់។
- **ទម្រង់ស៊ុត និងសំបក**

ស៊ុតប្រេះ៖ ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នកុំឱ្យខូច ឬ ប្រេះសំបកស៊ុត។ ស៊ុតប្រេះ ឬ ស្រាំ មិនអាចញាស់ទេ ដូច្នេះ ត្រូវយកវាចេញ ដើម្បីកុំឱ្យប្រឡាក់ស៊ុតផ្សេងទៀត។

ស៊ុតប្រឡាក់៖ ស៊ុតប្រឡាក់ ឬ គគ្រិចត្រូវយកចេញ។ ប្រសិនបើស៊ុតប្រឡាក់ដឹបន្តិចបន្តួច ត្រូវដុស សំអាតថ្មមៗ ជាមួយក្រដាសទន់ៗ ដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។ ហាមដាច់ខាត មិនត្រូវសំអាតស៊ុតដោយលាង ទឹកនោះទេ។

១៧. មូលហេតុមានបញ្ហាលើការញាស់ស៊ុតមាន

	ការសង្កេត / បញ្ហា	អាចបណ្តាលមកពី
១	មិនមានការបង្កកំណើត	<ul style="list-style-type: none"> • ឈ្មោលតិច ឬ ច្រើនពេក (រំខានគ្នា) • ឈ្មោលចាស់ • ហ្វូងសត្វមានជម្ងឺបន្តពូជ • ឈ្មោល មិនសកម្មជាន់មេ
២	ស៊ុត មានសរសៃឈាមរត់ ជារង្វង់ ឬ ងាប់កូនបង្កកំណើតក្នុង កំឡុងអាយុ ក្រោម៥ថ្ងៃ	<ul style="list-style-type: none"> • ទុក្ខភាពមានសីតុណ្ហភាព មិននឹងនរ • ចម្លងមេរោគបាក់តេរី • ការខ្វះសារធាតុចំណី • ការខកខានមិនបានបង្វិលស៊ុត ក្នុងកំឡុងរក្សាទុក ឬក្នុងទុក្ខភាព • ខ្យល់ចេញចូលមិនបានគ្រប់គ្រាន់
៣	ងាប់ កូនបង្កកំណើតក្នុងទុក្ខភាព នៅអាយុអាទិត្យទី២	<ul style="list-style-type: none"> • សីតុណ្ហភាពខ្ពស់ពេក ឬ ទាបពេក • ស៊ុត មិនបានបង្វិល • អត្រាបង្កាត់ពូជ (មេបា) មិនត្រឹមត្រូវ • បញ្ហាភ្លើងអគ្គីសនី ប្រែប្រួលមិនទៀង • សំបូរឧស្ម័នកាបូនិច (គ្មានខ្យល់ប្តូរ ក្នុងទូ)
៤	ងាប់ កូនបង្កកំណើតពេលផ្ទេរស៊ុត	<ul style="list-style-type: none"> • សីតុណ្ហភាពក្នុងទុក្ខភាព មានការប្រែប្រួលខ្លាំង • ស៊ុត បង្វិលមិនគ្រប់គ្រាន់ • កង្វះសារធាតុចំណីអាហារ
៥	ស៊ុតបានបំបែក ចំណែកកូនមាន នៅរស់ តែកូនមាន មាន សភាពខ្សោយ	<ul style="list-style-type: none"> • សំណើម ទាប • ស៊ុតចាស់ (រក្សាទុកយូរ) • ដាក់ស៊ុត មិនបានត្រឹមត្រូវ • បង្វិលស៊ុត មិនត្រឹមត្រូវ • សីតុណ្ហភាពទាប (ក្នុងទូ)
៦	កូនមានលូតលាស់ពេញលេញ	<ul style="list-style-type: none"> • ស៊ុត មិនបានបង្វិលគ្រប់គ្រាន់

	តែស៊ុត មិនបានចោះសំបកកូន។ មិនបានស្រូបអាហារពីជាតិ ល្បើង។ កូនបានងាប់អាយុ ១៥ ទៅ១៧ថ្ងៃ	<ul style="list-style-type: none"> • ក្នុងទូក្លាស់ មានសីតុណ្ហភាពទាប ឬ ខ្ពស់ពេក • សំណើមខ្ពស់ពេក ឬ ទាបពេក នៅក្នុងទូក្លាស់ • ខ្យល់បក់ មិនគ្រប់គ្រាន់ • ចំណី មិនគ្រប់គ្រាន់ • មានឆ្លងមេរោគ
៧	កូនមានងាប់ ក្រោយពីចោះសំបក រួច	<ul style="list-style-type: none"> • ស៊ុត មិនបានបង្វិលនៅ ២អាទិត្យដំបូង • សីតុណ្ហភាព មិននឹងនរ (ថ្ងៃទី១ ដល់ ថ្ងៃទី១៩) • សំណើម មិននឹងនរ (ខ្ពស់ពេក ឬ ទាបពេក) • ខ្យល់ចេញចូល មិនគ្រប់គ្រាន់ • ស៊ុត ដាក់មិនត្រឹមត្រូវតាមទីតាំង • ស៊ុត មានសំបកស្លើង • ហ្វូងសត្វ មានជម្ងឺ
៨	ញាស់យឺត	<ul style="list-style-type: none"> • មេបាចាស់ • សីតុណ្ហភាពក្នុងទូក្លាស់ ខ្ពស់ពេក ឬ ទាបពេក • សំណើមទាបពេក (ក្នុងទូកំដៅ) • ស៊ុតធំពេក • ស៊ុតទុកយូរ (ចាស់)
៩	ញាស់លឿន (មុនកំណត់)	<ul style="list-style-type: none"> • សីតុណ្ហភាពក្នុងទូក្លាស់ ខ្ពស់ពេក ឬ ទាបពេក • ឧបករណ៍វាស់កំដៅ មិនត្រឹមត្រូវ • សំណើមខ្ពស់ពេក (ទូក្លាស់)
១០	ខ្យល់ក្នុងសំបកតូច	<ul style="list-style-type: none"> • ស៊ុតធំពេក ឬ តូចពេក • សំណើមខ្ពស់ពេក (ថ្ងៃទី១ ដល់ ថ្ងៃទី ១៩)
១១	ផ្លិតមិនជា(សះ)	<ul style="list-style-type: none"> • សីតុណ្ហភាពទាបពេក (ពីថ្ងៃទី១៩ ដល់ ថ្ងៃទី ២១) • សីតុណ្ហភាពប្រែប្រួលខុសគ្នាខ្លាំងពេក ក្នុងទូក្លាស់ • សំណើមខ្ពស់ពេក (ពីថ្ងៃទី១៩ ដល់ ថ្ងៃទី ២១)
១២	ជើង និងម្រាម ខូចទ្រង់ទ្រាយ	<ul style="list-style-type: none"> • សីតុណ្ហភាពមិនត្រឹមត្រូវ (ពីថ្ងៃទី១ ដល់ថ្ងៃទី ២១) • សំណើមមិនត្រឹមត្រូវ (ពីថ្ងៃទី១ ដល់ ថ្ងៃទី ២១)

ជំពូក ៦: ការចិញ្ចឹមមាន់សាច់ពូជក្នុងស្រុក

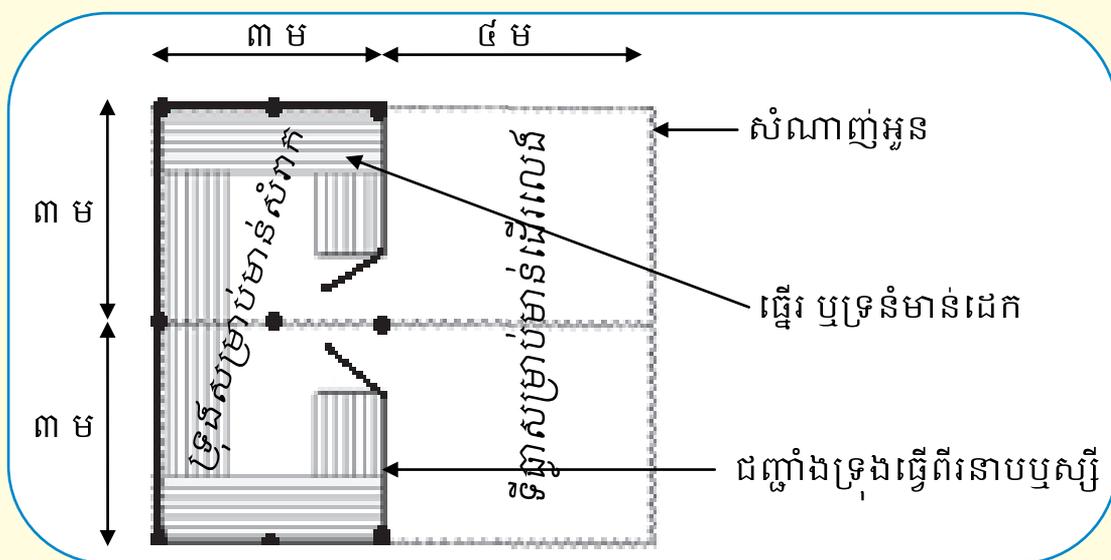
១៨. ការរៀបចំទ្រុងសម្រាប់ចិញ្ចឹមមាន់សាច់

ទ្រុងត្រូវរៀបចំទ្រុង តាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស និងធ្វើឱ្យរួចរាល់ មុនពេលយកកូនមាន់មកចិញ្ចឹម ។ ទំហំទ្រុង អាស្រ័យលើចំនួនមាន់ត្រូវចិញ្ចឹម និងលទ្ធភាពផ្តល់ចំណី។ តាមបទពិសោធន៍ ក្នុងផ្ទៃដីកន្លែងសម្រាក ១ ម៉ែត្រការ៉េ អាចដាក់មាន់បានពី ៧ ទៅ ៨ក្បាល។

ចំពោះកសិករចិញ្ចឹមតូចតាច គួរសាងសង់ទ្រុងបណ្តោយ ៦ម៉ែត្រ និងទទឹង ៣ម៉ែត្រ ដែលចែកចេញជា ២បន្ទប់ ដូចបង្ហាញជូន ជាប្លង់គំរូខាងក្រោម (រូបទី ៤៤)។ ទ្រុងគំរូនេះ ក្នុង ១បន្ទប់ អាចដាក់ចិញ្ចឹមមាន់ពី ៦០ ទៅ ៧០ក្បាល។

តើត្រូវសាងសង់ទ្រុងមាន់សាច់ដូចម្តេច ?

- ទីតាំងទ្រុងស្ថិតលើដីមិនលិចទឹក និងមានខ្យល់ចេញចូលល្អ
- ទំហំទ្រុង បណ្តោយ ៦ម៉ែត្រ និងទទឹង ៣ម៉ែត្រ។ ចែកខ័ណ្ឌជា ២បន្ទប់ដោយសំណាញ់ និងបន្តបាំងសំណាញ់ ចេញក្រៅចំងាយ ៤ម៉ែត្រ
- ជើងរៀងទ្រុង មានកំពស់ពីដី ១ម៉ែត្រ ៧តឹក និង សរសរកន្លោងកំពស់ ៣ម៉ែត្រ ២តឹក
- ជញ្ជាំងរោងដេកយប់ ព័ទ្ធជោយរនាបឬស្សី
- ខាងក្នុងដាក់ផ្ទើរ ឬ ទ្រនំសម្រាប់មាន់ដេក មានកំពស់ពីដី ៧តឹក និង បន្ទាទទឹង ៧តឹក
- ដាក់អង្កាមរាយពេញបាតទ្រុងសម្រាក ដើម្បីរក្សាកំដៅ និង មិនធ្វើឱ្យបាតទ្រុងសើម។ អង្កាមនេះអាចទុករហូត ដល់ចាប់មាន់លក់។

រូបទី ៤៣ គំរូប្លង់ទ្រុងមាន់សាច់មាន ២បន្ទប់

រូបទី៤៤ លក្ខណៈក្នុងទ្រុងសម្រាកមាន់សាច់

រូបទី៤៥ ទីវាលដើរក្នុងសំណាញ់ខាងក្រៅ

១៩. ការថែរក្សាសុខភាពកូនមាន់ក្រោយពីដឹកជញ្ជូន

កូនមាន់ញាស់រួចបាន ២១ថ្ងៃ អាចដាក់ចិញ្ចឹមបំប៉នដើម្បីផលិតកម្មសាច់សម្រាប់លក់។ ករណីការដឹកជញ្ជូន កូនមាន់មានរយៈពេលយូរ ឬ ផ្លូវឆ្ងាយ កូនមាន់ត្រូវឱ្យផឹកទឹកមានលាយជាមួយទឹកក្រូចឆ្មារ ឬ ទឹកលាយ ថ្នាំវីតាមីនសេ ដែលមានកម្រិតសជាតិជូរតិចៗ (រូបទី ៤៧) ក្រោយពីដល់កន្លែងចិញ្ចឹមបានបន្តិច។ បើកូនមាន់ពិបាកផឹក គេអាចប្រើ ស៊ីរ៉ាំងបូម បាញ់ចូលក្នុងមាត់កូនមាន់ ប្រហែល ០,៥០ សេសេ ជាការស្រេច (រូបទី ៤៩)។

រូបទី៤៦ ការលាយទឹកផឹកជាមួយក្រូចឆ្មារ

រូបទី ៤៧ ការបញ្ចូលទឹកលាយក្រូចឆ្មារក្នុងពោងទឹក

រូបទី៤៨ ផ្តល់ទឹកលាយក្រូចឆ្មារ ឬ វីតាមីនសេ ឱ្យកូនមាន់ផឹក និង របៀបបញ្ជាក់កូនមាន់

២០. ការផ្តល់ចំណីមានសាច់

ត្រូវផ្តល់ចំណីឱ្យមានបាន ២ ទៅ ៣ ដងក្នុង១ថ្ងៃ ដោយលាយបញ្ចូលគ្នារវាងចំណីបារ (ផ្សំស្រេច) ៥០% និង ចំណីដែលមានក្នុងភូមិ ៥០%។

ចំណីក្នុងភូមិ គឺ ជាចំណីដែលកសិករអាចរកបានក្នុងភូមិដោយចំណាយថវិកាតិច ឬ មិនចំណាយថវិកា មានដូចជា៖ កន្ទក់ ចុងអង្ករ ស្រូវ ពោត ត្រកួន កន្ទំថេត ស្លឹកបាស ចកបាយទា ស្មៅ និងបន្លែជាដើម។ ចំពោះបន្លែនានា និងស្មៅ ត្រូវហាន់ ឬចិញ្ចៀនឱ្យល្អិតៗ ដើម្បីឱ្យមានងាយស្រួលចឹកស៊ី។ ចំណែកស្រូវមុនឱ្យស៊ីត្រូវត្រាំ និងផ្តាប់ឱ្យចេញ ពន្លកជាមុនទើបប្រសើរ។ ចំណីទាំងអស់ត្រូវច្របល់ចូលគ្នាឱ្យសព្វរួចដាក់ឱ្យមានស៊ី។

បម្រាម៖ ហាមដាច់ខាតមិនត្រូវប្រើប្រាស់បន្លែបានបាញ់ថ្នាំពុល ជាចំណីមានស៊ី។

រូបទី ៤៩ ការច្របល់ចំណីបញ្ចូលគ្នា

រូបទី ៥០ ដាក់ចំណីឱ្យមានស៊ី

២១. ការផ្តល់ទឹកមាន

មានត្រូវការទឹកផឹកគ្រប់ពេលវេលាដើម្បីការលូតលាស់ធំធាត់ ។ មានអាចងាប់ បើគ្មានទឹកផឹករយៈពេល ២៤ ម៉ោង។ ត្រូវផ្តល់ទឹកស្អាតជានិច្ច និងគ្រប់ពេល។

ទឹកត្រូវផ្លាស់ប្តូរ ពី ១ ទៅ ២ដង ក្នុង១ថ្ងៃ។ ជាការប្រសើរត្រូវប្តូរ ទឹកនៅពេលព្រឹក និង ពិសិកម្មម្តងទៀតនៅពេលល្ងាច (បន្ថែមទឹក ឬ ប្តូរចេញបើកខ្វក់)។

រូបទី ៥១ ដាក់កំប៉ុងទឹកសម្រាប់មាន់ផឹក

ជំពូក ៧: ការថែរក្សាសុខភាពមាន់

មេបាមាន់មានសារៈសំខាន់ជាទីបំផុតសម្រាប់ដំណើរការផលិតកម្មស៊ុត និងកូនមាន់។ ដូច្នេះ ត្រូវថែរក្សាសុខភាពមាន់ឱ្យបានល្អ និងការពារជាមុនកុំឱ្យឆ្លងជម្ងឺកាចសហារនានា។ ជម្ងឺមាន់ចម្បងតាមរយៈ កាកសំណល់មាន់ លាមក និងទឹកកំបោសទឹក(មាន់)ឈឺ។

២២. អនាម័យ និងជីវៈសុវត្ថិភាព

២២.១. អនាម័យកន្លែងចិញ្ចឹមមាន់

- បាតទ្រុងមិនដក់ទឹក និងមិនមានទឹកពីក្រៅហូរកាត់ទ្រុង
- បាតទ្រុងត្រូវក្រាលអង្កាម (ប្រមូលអង្កាមចេញវិញ រៀងរាល់ ២ ទៅ ៣ខែម្តង)
- ត្រូវបាចកំបោស ឬ បាញ់ទឹកថ្នាំ ធីអេច៤ (TH4) ក្នុងទ្រុង និងទីធ្លាខាងក្រៅមុនដាក់មាន់ ១អាទិត្យ ហើយបាញ់ទឹក ធីអេច៤ ឡើងវិញរៀងរាល់ ១ ទៅ ២ខែម្តង។

រូបទី ៥២ បាតទឹកកំបោរក្នុងទ្រុងមាន់

រូបទី ៥៣ បាញ់ទឹកថ្នាំ ធី អេច ៤ ក្នុងទ្រុងមាន់

ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន៖ ហាមបាចទឹកកំបោរ ឬ ធីអេច៤ ពីលើមាន់ និងស៊ុតមាន់។

២២.២. ការពារការឆ្លងជម្ងឺពីក្រៅ

- មុនពេលចូលក្នុងទ្រុងមាន់ ត្រូវសម្លាប់មេរោគ ដោយជ្រលក់បាតជើងក្នុងទឹកកំបោរថ្មី ដែលមានដាក់នៅមាត់ច្រកចូលជាមុនសិន (រូបទី ៥៤)
- ហាមមិនឱ្យមនុស្សពីក្រៅ (អ្នកដើរទិញមាន់ អ្នកចិញ្ចឹមកន្លែងផ្សេង...) ចូលកន្លែងចិញ្ចឹមមាន់
- មាន់ពូជទិញចូលថ្មី មិនត្រូវបញ្ចូលក្នុងទ្រុងភ្លាមទេ តែត្រូវរក្សាទុកខាងក្រៅទ្រុងយ៉ាងតិច ១៤ថ្ងៃ ដើម្បីតាមដានសុខភាពមាន់ជាមុនសិន

- ហាមទិញកូនមាន់ មិនស្គាល់ប្រភពច្បាស់លាស់ មកចិញ្ចឹម (រូបទី ៥៥)
- បើមានមាន់ងាប់ ត្រូវកប់ ឬ ដុតចោល មិនត្រូវបោះចោលពាសវាលពាសកាល នោះទេ។

រូបទី៥៤ ដាក់ទឹកកំបោរមាត់ច្រកចូល និងធ្វើរបង មិនឱ្យមនុស្សពីក្រៅចូល

រូបទី៥៥ កូនមាន់ដឹកលក់តាមផ្លូវ មិនស្គាល់ប្រភពច្បាស់លាស់

២២.៣. កម្មវិធីបញ្ជាញលក់មាន់ទាំងអស់-បញ្ជាញចិញ្ចឹមទាំងអស់

ចំពោះមាន់សាច់ ត្រូវលក់មាន់ទាំងអស់ក្នុងក្រុមជាមួយគ្នា បន្ទាប់មកត្រូវសំអាតបន្ទប់ (ទ្រុង) ចិញ្ចឹមនេះ ដោយ បាចទឹកកំបោរ ឬ បាញ់ទឹកថ្នាំ ជីអេកហ្វ័រ (TH4) ហើយ រក្សាទុកយ៉ាងតិច ១អាទិត្យ ទើបដាក់មាន់ចិញ្ចឹមសារជាថ្មី។

២៣. ការផ្តល់វ៉ាក់សាំងការពារជម្ងឺឆ្លង

ជម្ងឺមាន់ជាជម្ងឺសាហាវ រាលដាលលឿន និង បណ្តាលឱ្យមាន់ងាប់ច្រើន។ ដូច្នេះ ដាច់ខាតត្រូវផ្តល់វ៉ាក់សាំង ដល់មាន់ទាំងអស់ដើម្បីទប់ទល់ជម្ងឺទាំងនោះជាមុន។

កម្មវិធី និងវិធីសាស្ត្រធ្វើ វ៉ាក់សាំង មានពូជក្នុងស្រុក ៖

- ផ្តល់វ៉ាក់សាំងចំនួន ៤មុខ គឺ វ៉ាក់សាំង ជម្ងឺញ្ចក់កាស ជម្ងឺកំប្លូរ៉ូ ជម្ងឺអុត និង ជម្ងឺអាសន្នរោគ
- ចន្លោះពេលធ្វើ វ៉ាក់សាំង ពី ១មុខ ទៅ ១មុខទៀត ត្រូវឃ្លាតគ្នាយ៉ាងតិច ៥ថ្ងៃ
- ចំពោះមេបាពូជត្រូវធ្វើ វ៉ាក់សាំង រំលឹកឡើងវិញ រៀងរាល់ ៥ខែម្តង (ជម្ងឺញ្ចក់កាស និង ជម្ងឺអាសន្នរោគ)។

តារាងកម្មវិធីចាក់ថ្នាំការពារជម្ងឺឆ្លងមាន់

អាយុមាន់	ឈ្មោះវ៉ាក់សាំងការពារជម្ងឺ	ផ្លូវបញ្ចូលវ៉ាក់សាំង	រំលឹកឡើងវិញ(ក្រោយពេលចាក់)
ពី១ ទៅ៣ ថ្ងៃ	ជម្ងឺ ញ្ចក់កាស (អាយធុ)	បន្តក់ក្នុងភ្នែក ឬ ច្រមុះ	៥ ខែ
ពី៧ ទៅ៨ ថ្ងៃ	ជម្ងឺ កំប្លូរ៉ូ	បន្តក់ក្នុងភ្នែក	
ពី១២ ទៅ១៤ ថ្ងៃ	ជម្ងឺ អុតមាន់	ជួសជុំស្លាបរង	
២ ខែ	ជម្ងឺ អាសន្នរោគ	ចាក់សាច់ដុំ	៥ ខែ

រូបទី៥៦ វ៉ាក់សាំងញ្ជុំកាសបន្តក់លើភ្នែកច្រមុះ

រូបទី៥៧ វ៉ាក់សាំងអុតចាក់ទំលុះស្លាបរង

២៤. ការទម្លាក់ព្រូនមាន់

មាន់អាយុបាន ២ ទៅ ២,៥ ខែ ត្រូវដាក់ថ្នាំទម្លាក់ព្រូនចេញ។ មាន់ទាំងអស់ ជាពិសេសមាន់មេបា ត្រូវទម្លាក់ព្រូនចេញរៀងរាល់ ៣ខែម្តង។ បើមាន់ មានព្រូនបណ្តាលឱ្យសុខភាពមិនល្អ ពងតិចតួច លូតលាស់យឺត ស្គម ងាយទទួលជម្ងឺពីខាងក្រៅ។ កាលណាមាន់មានព្រូនធ្ងន់ធ្ងរ អាចបណ្តាលឱ្យ មាន់ងាប់។

ថ្នាំព្រូន ពីរដំតែល ឬ មេបង់ដាសុល ១គ្រាប់ អាចដាក់បានមាន់ពី ៨ ទៅ ១០គីឡូក្រាម ដោយលាយជាមួយចំណី។

រូបទី៥៨: ផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ព្រូនមាន់ជំទង់

រូបទី ៥៩ ផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ព្រូនមេបាមាន់

កម្មវិធីផ្តល់វ៉ាក់សាំងការពារជម្ងឺធ្ងន់ និងទម្លាក់ព្រូន មាន

ចងចាំ៖ មុននឹងប្រើប្រាស់វ៉ាក់សាំង និង ថ្នាំទម្លាក់ព្រូនណាមួយ ត្រូវពិគ្រោះជាមួយ អ្នកជំនាញ ផ្នែកផលិតកម្ម និង បសុព្យាបាលសត្វ។

ជំពូក ៨: ការកត់ត្រាចំណាយ ចំណូលផលិតកម្ម

២៥. ការកត់ត្រាចំណាយ ចំណូលផលិតកម្ម

ការកត់ត្រាទុកនូវតួលេខចំណាយចំណូល មានសារៈសំខាន់ណាស់ ។ មាន ហេតុផលជាច្រើន ដែលគេចាំបាច់ ត្រូវកត់ត្រាជាប្រចាំ ពីចំណាយ ចំណូល ផលិតកម្ម ។ ហេតុផលចំបងមួយចំនួន មានដូចជា៖

- ប្រសិនបើគ្មានការកត់ត្រាពីអ្វីដែលត្រូវបានចំណាយ ហើយអ្វីដែលបានចំណូលនោះទេ យើងនឹងមិនអាច ដឹងបានទេ ថា តើ មុខជំនួញរបស់យើង ខាត ឬ ចំណេញ? ចូរចងចាំថា ការទទួលបានប្រាក់ចំណូលរាល់ថ្ងៃ មិនមានន័យថា យើងបានទទួលប្រាក់ចំណេញនោះទេ ។
- ប្រសិនបើយើងដឹងច្បាស់ពីមុខចំណាយ និង មុខចំណូលច្បាស់លាស់ យើងអាចរកវិធីដើម្បី គ្រប់គ្រង ជំនួញ ឱ្យបានកាន់តែល្អ កាន់តែបានចំណេញច្រើន។
- កំណត់ត្រាអាចត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ធ្វើផែនការចំណាយនៅពេលអនាគត ព្រោះយើងអាចដឹងពីតំលៃ និង ធនធានដែលត្រូវចំណាយ ។

គោលដៅចំបងនៃធ្វើជំនួញ ឬ ផលិតកម្មអ្វីមួយ គឺរកបានចំណេញ និង កាន់តែចំណេញច្រើន ។ ប្រាក់ចំណេញ ជាផលសង (ឬ ភាពខុសគ្នាជាវិជ្ជមាន) រវាង ទឹកប្រាក់ចំណូល (បានមកពីលក់ផលិតផល ឬ សេវាកម្ម) និង ទឹកប្រាក់ចំណាយទាំងអស់ ។ ចំណាយ អាចបែងចែកជា ២ ប្រភេទ គឺ ៖

- (១) **ចំណាយថេរ** (មិនប្រែប្រួល¹) គឺជា ចំណាយមូលធន ដូចជា ដី សំណង់ យូរ៉ាង រោងបណ្តុះផ្សិត ទ្រុងមាន់ គ្រឿងចក្រ..... ដែលមានតំលៃ (ត្រូវកាត់ រំលស់) ជាប្រចាំ ទោះជាមានការផលិត ឬក៏ គ្មាន ក៏ដោយ ។ ដោយសារឧបករណ៍ និង សម្ភារៈ ក្នុងមុខចំណាយថេរ ទាំងនេះ អាចប្រើបានច្រើនដង (ប្រើម្តង មិនអស់) ហើយ អាចប្រើនៅក្នុងផលិតកម្ម សារក្រោយៗទៀតនោះ គេត្រូវគិតរំលស់វា ជាច្រើនសារ។ ការកំណត់ចំនួនសាររំលស់ ថ្លៃឧបករណ៍ និង សម្ភារៈ ក្នុងប្រភេទចំណាយថេរនេះ អាចគិតបានច្រើនបែប ដូចជា តាម ចំនួនសារ (ដង) ផលិតកម្ម តាមអាយុកាល (រយៈពេល) អាចនៅប្រើបានរបស់វា ។
- (២) **ចំណាយប្រែប្រួល** គឺជាប្រភេទចំណាយជាក់ស្តែងសម្រាប់ការផលិត ផលិតផល ឬ សេវាអ្វីមួយ ។ ការចំណាយប្រភេទនេះ រួមមាន វត្ថុធាតុដើម ដូចជា គ្រាប់ពូជ ដី ថ្នាំ កំបោរស ការរៀបចំដី ពលកម្ម ដែលត្រូវការ ចាំបាច់សម្រាប់ផលិតរបស់ ឬ ផលិតផលអ្វីមួយ (ដូចជា ផ្សិតចំបើង មាន់ ជ្រូក.....) ។

¹ នៅពេលទិញ ឬ សាងសងហើយ (គឺថា បានចំណាយហើយ) ទោះបីប្រើ ឬ មិនប្រើក្តី សម្រាប់ការផលិតទំនិញ(ផលិតផល) អ្វីមួយ ក៏ដោយ ក៏គុណភាព (គឺវាក្លាយបន្តិចម្តងៗ ទៅជាបស់ចាស់ សឹករចរិល.....) ហើយ តំលៃរបស់វា នឹងត្រូវបាត់បង់ បន្តិចម្តងៗ ទៅតាមនោះដែរ។

ដើម្បីឱ្យដឹងច្បាស់ ថាតើគោលដៅជោគជ័យជំនួញ សម្រេចបានត្រឹមណានោះ គេត្រូវការនូវព័ត៌មានជាចាំបាច់ ដែលមិនអាចរកបាន ក្រៅពីការកត់ត្រាជាប្រចាំ និង បានត្រឹមត្រូវរបស់យើង នោះឡើយ ។ ការកត់ត្រា អាចផ្តោតលើ ការប្រមូលព័ត៌មានចាំបាច់ សម្រាប់វិភាគចំណាយ និង ចំណេញ និង តម្រង់ទិសមុខរបរ ឬ ផលិតកម្ម តាមពេលវេលា ឱ្យចំ ឆ្លើយតបតម្រូវការទីផ្សារ និង ទៅអនាគតខាងមុខ ។ ខាងក្រោមនេះ ជាទម្រង់កត់ត្រា² សាមញ្ញមួយ ដែលកសិករ (ចិញ្ចឹមមាន់) អាចប្រើសម្រាប់កត់ត្រាចំណាយ ចំណូលរបស់ខ្លួន ។

ក. តារាងចំណាយ

ឈ្មោះផលិតកម្ម:.....

ថ្ងៃចាប់ផ្តើមផលិតកម្ម:.....

ថ្ងៃបញ្ចប់ផលិតកម្ម:.....

ល.រ	មុខចំណាយ	ឯកតា	ចំនួន	តំលៃ ១ឯកតា	ទឹកប្រាក់សរុប

ខ. តារាងចំណូល

ឈ្មោះផលិតកម្ម:.....

ថ្ងៃចាប់ផ្តើមផលិតកម្ម:.....

ថ្ងៃបញ្ចប់ផលិតកម្ម:.....

ល.រ	មុខចំណូល	ឯកតា	ចំនួន	តំលៃ ១ឯកតា	ទឹកប្រាក់សរុប

² តាមគំរូ សៀវភៅកត់ត្រាគ្រប់គ្រងកសិដ្ឋានកសិករ របស់គម្រោងបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យាដើម្បីបង្កើនផលិតភាពជុំវិញតំបន់ ទន្លេសាប។

ការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានប្រមូលបាន សម្រាប់វិភាគចំណាយចំណូលផលិតកម្ម (ចិញ្ចឹមបំប៉នមាន់ស្រុក)

ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មាន ចាំបាច់ ត្រឹមត្រូវ គេត្រូវកំណត់ឱ្យបានច្បាស់ពីមុខចំណាយ និង ចំណូលទាំងអស់ ហើយកត់ត្រាបានជាប្រចាំ និង បានត្រឹមត្រូវពីព័ត៌មាន ដែលបានកំណត់ ទាំងនោះ ។ ព័ត៌មានប្រមូលបានទាំងនេះ នឹងត្រូវប្រើសម្រាប់វិភាគសេដ្ឋកិច្ច (គឺ ថ្លៃដើមផលិតផល និង ប្រាក់ចំណេញ) របស់ផលិតកម្មណាមួយ ។ ខាងក្រោមនេះ គឺជា គំរូកត់ត្រា និង វិភាគចំណាយ និង ចំណូលនៃ ការចិញ្ចឹមបំប៉នមាន់ស្រុក របស់កសិករម្នាក់ នៅស្រុក បាធាយ ខេត្ត កំពង់ចាម។

កសិករ/អ្នកចិញ្ចឹម៖ លោក សម សារ៉ុ នៅភូមិ ជាលា ឃុំជាលា ស្រុក បាធាយ ខេត្ត កំពង់ចាម (ទិញកូនមាន់ ១៥០ក្បាល ពីកសិដ្ឋានភ្នាស់កូនមាន់ របស់គម្រោងTSTD នៅ ភូមិ ភ្នៅកើត ឃុំ ព្រៃចារ ស្រុកជើងព្រៃ ខេត្ត កំពង់ចាម)។

ពេលវេលាប្រមូលផល៖ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០១២ (ចិញ្ចឹមរយៈពេល ៣ខែ បន្ទាប់ពីដាក់កូន អាយុ ២១ថ្ងៃ)

ល.រ	បរិយាយ	ឯកតា	ចំនួនឯកតា	ថ្លៃ១ឯកតា(ដុល្លា)	សរុប (ដុល្លា)
1	ចំណាយសរុប				514
1.1	កូនមាន់(អាយុ ៣អាទិត្យ)	ក្បាល	150	1	150
1.2	ចំណីផ្សំស្រេច/បាវ (៣០គីឡូ)	បាវ	10	18	180
1.3	ស្រូវ	គីឡូ	80	0,25	20
1.4	កន្ទក់ម៉ដ្ឋ	គីឡូ	30	0,18	5,25
1.5	បុងអង្ករ	គីឡូ	50	0,38	18,75
1.6	បន្លែ	គីឡូ	10	0,13	1,25
1.7	កូនត្រី និង ចំណាយរៀបចំ/ចំអិន	គីឡូ	90	0,25	22,50
1.8	ថ្នាំទម្លាក់ព្រូន	កញ្ចប់	3	0,25	0,75
1.9	ទ្រុង និង សម្ភារៈចិញ្ចឹម (សរុប រំលស់ ក្នុង ១វគ្គ)	សរុប/វគ្គ	1	20	20
1.10	ពលកម្ម (ថែទាំ ផ្តល់ចំណី ៣ម៉ោង ក្នុង ១ថ្ងៃ)	សរុប	23	4	90
1.11	ផ្សេងៗ (ដឹកជញ្ជូនកូនមាន់...)	សរុប	1	5	5
2	ចំណូលសរុប				717
	មាន់រស់ (១៤៧ក្បាល ១ក្បាលទម្ងន់ ១,៣គីឡូ)	គីឡូ	191,1	3,75	717
3	ចំណេញសុទ្ធ				
	ចំណេញសុទ្ធ ក្នុង ១វគ្គចិញ្ចឹម (១៥០ ក្បាល / រយៈពេល ៣ខែ បន្ទាប់ពីដាក់កូនចិញ្ចឹម)				203 ដុល្លារ 812.500 រៀល

ជំពូក ៩: ការពង្រឹងទីផ្សារកូនមាន់

ដើម្បីឱ្យទទួលបានជោគជ័យ អ្នកចិញ្ចឹម/អ្នកភ្ជួរ ត្រូវមានផែនការ និងទិសដៅច្បាស់លាស់។ អ្នកភ្ជួរកូនមាន់ ត្រូវមានទំនាក់ទំនងល្អ ជាមួយអតិថិជន ឈ្មួញកណ្តាល និងអ្នកចិញ្ចឹមនានាហើយ បើករណីកូនមាន់លក់មិនអស់ នោះ ត្រូវចិញ្ចឹមកូនមាន់ទាំងនោះ ជាមាន់សាច់ ដោយខ្លួនឯង។ មុនពេលលក់ អ្នកភ្ជួរកូនមាន់ ត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់៖

- ❶ កូនមាន់មានសុខភាពល្អ
- ❷ កូនមាន់បានចាក់វ៉ាក់សាំងយ៉ាងតិច ៣មុខរួចជាស្រេច (វ៉ាក់សាំងញ្ជ្រូកាស កំប្លូ និង អុត)
- ❸ មេបាមានមាឌធំៗ ដែលកូនចិញ្ចឹមឆាប់ធំ

២៦. វិញ្ញាបនបត្រមាន់សាច់សម្រាប់លក់

កូនមាន់ចាប់ពីអាយុ ២១ថ្ងៃ អាចលក់ចេញសម្រាប់ចិញ្ចឹមបំប៉នជាមាន់សាច់។

២៧. ទំនាក់ទំនងជាមួយកសិករដើម្បីចិញ្ចឹមបន្ត

ម្ចាស់កសិដ្ឋានភ្ជួរកូនមាន់ ត្រូវមានទំនាក់ទំនងជាមួយកសិករនៅក្នុងតំបន់ ដើម្បីស្វែងរកកសិករដែលមាន ការចាប់អារម្មណ៍ចង់ចិញ្ចឹមបំប៉នមាន់សាច់ ។ វិធីសាស្ត្រក្នុងការផ្តល់ឱ្យកសិករចិញ្ចឹម មាន២ របៀប សំខាន់ៗ គឺ៖

២៧.១. លក់កូនមាន់ឱ្យកសិករចិញ្ចឹម: កូនមាន់ត្រូវបានកសិករទិញយកទៅចិញ្ចឹមបំប៉ន ហើយដល់ពេលមាន់នោះមានទម្ងន់ ដល់ពេលលក់ កសិករអាចស្វែងរកទីផ្សារលក់ដោយខ្លួនឯង ឬរកឈ្មួញទិញមាន់ទៅតាមតម្លៃចរចារៀងខ្លួន។

២៧.២. លក់កូនមាន់ឱ្យកសិករចិញ្ចឹម និងធានាទិញមាន់សាច់មកវិញ: ម្ចាស់កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមមាន់អាចទំនាក់ទំនងជាមួយកសិករ ឱ្យចិញ្ចឹមមាន់ ហើយម្ចាស់កសិដ្ឋានទិញមាន់ទាំងនោះមកវិញនៅពេលកសិករលក់មាន់។

២៨. កេងកងពងមាន់បន្ថែមសម្រាប់គ្មាន

អ្នកភ្ជួរ អាចទំនាក់ទំនងរកទិញពងមាន់មកភ្ជួរបន្ថែម នៅពេលតម្រូវការទីផ្សារកូនមាន់ កើនឡើង ហើយការ ផ្គត់ផ្គង់ស៊ុតដោយកសិដ្ឋានខ្លួន សម្រាប់ការភ្ជួរមិនគ្រប់គ្រាន់។

២៩. ផ្តល់សេវាវ៉ាក់សាំងបន្ថែមដល់អ្នកទិញយកទៅចិញ្ចឹម

កសិករទិញកូនមាន់យកទៅចិញ្ចឹមបានច្រើនជាបន្តបន្ទាប់ គឺដោយមានការជឿជាក់លើកសិដ្ឋានបានជួយការពារ មិនឱ្យកូនមាន់ងាប់។ កាលណាកសិករចិញ្ចឹមមិនងាប់ នោះគាត់នឹងមកទិញយកទៅចិញ្ចឹមជាបន្តទៀតមិនខាន។ ដូច្នេះ កូនមាន់ទាំងអស់ត្រូវផ្តល់វ៉ាក់សាំងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដើម្បីកាត់បន្ថយអត្រាងាប់របស់កូនមាន់។ វ៉ាក់សាំងដែលផ្តល់ដល់

មានយ៉ាងហោចណាស់ ឱ្យបានការពារជម្ងឺបាន ៣មុខ (វ៉ាក់សាំង ញ៉ូវកាស អុត និង អាសន្នរោគ)។ ជាធម្មតាកូនមាន អាយុក្រោម ១ខែ ទទួលបានតែវ៉ាក់សាំង ២មុខប៉ុណ្ណោះ (វ៉ាក់សាំងញ៉ូវកាស និង អុត) ដូច្នេះ អ្នកភ្នាក់ ត្រូវជម្រុញឱ្យអ្នក ទិញយកទៅចិញ្ចឹមបន្ត ធ្វើវ៉ាក់សាំងអាសន្នរោគ ១មុខបន្ថែមទៀត នៅពេលមានអាយុបាន ២ខែ។

វិធីសាស្ត្រជម្រុញការធ្វើវ៉ាក់សាំងអាសន្នរោគបន្ថែម អាចធ្វើតាមរយៈ៖

- ក. ម្ចាស់កសិដ្ឋានភ្នាក់កូនមាន ធានាជួយធ្វើវ៉ាក់សាំងនេះ ដល់ផ្ទះកសិករទិញកូនទៅចិញ្ចឹម
- ខ. ម្ចាស់កសិដ្ឋានជួយពន្យល់ណែនាំ និង បង្ហាត់បង្ហាញ ដល់កសិករទិញកូនចិញ្ចឹមបន្ត ពីរបៀបធ្វើវ៉ាក់សាំង

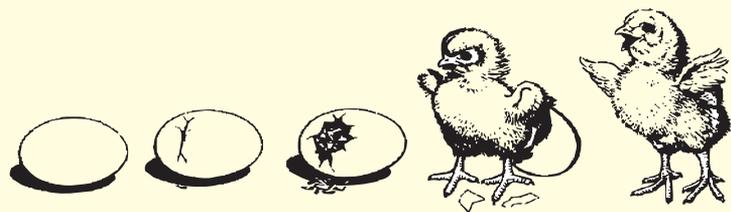
៣០. ទំនាក់ទំនងកេរ្តិ៍ឱ្យសម្រាប់លក់មាន់សាច់

កសិដ្ឋានដំណើការល្អ កាលណាមានទីផ្សារសម្រាប់បញ្ចេញមាន់លក់បានល្អ។ ម្ចាស់កសិដ្ឋានត្រូវស្វែងរកទី កន្លែង ឬ អ្នកទិញមាន់ ដូចជា៖

៣០.១. ឈ្មួញកណ្តាល: ទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកដើរទិញមាន់យកទៅលក់បន្ត

៣០.២. ទំនាក់ទំនងអ្នកលក់ម្ហូបអាហារ និងរោងចក្រ: តម្រូវការសាច់ធ្វើម្ហូបអាហារសម្រាប់លក់មាន់ជាប្រចាំ ដូច្នេះ ត្រូវធ្វើយ៉ាងណាទាក់ទងរកទីតាំងទាំងនេះ សម្រាប់លក់មាន់សាច់។

៣០.៣. ទំនាក់ទំនងអ្នកធ្វើម្ហូបការ និងបុណ្យ: នៅក្នុងរដូវកាលបុណ្យទានធំៗ និង ពិសេសរដូវរៀបមង្គលការ តម្រូវការ សាច់មាន់ មានការកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំង។ ដូច្នេះ ម្ចាស់កសិដ្ឋាន ត្រូវទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់មាន់របស់ខ្លួន។

ឯកសារយោង

- ពេទ្យសត្វជនបទកម្ពុជា (២០០១)
- ស៊ុន ប៉េ (២០១២) ការចិញ្ចឹមមាន់ស្រុកសម្រាប់ទីផ្សារ (គម្រោង TSTD)
- Brinsea, Incubation Handbook.
- Christine Ahlers, et al., 2009, Improving Village Chicken Production, ACIAR
- E.B. Sonaiya et al., 2004, Small-scale Poultry Production, FAO
- Muladno (2008) Local Chicken Genetic Resources and Production Systems in Indonesia.
- N. Van Eekeren et al., 2004, Small-scale Poultry Production in the Tropic
- Quiver Farm Projects, Inc. 2009, Chick Hatching Project Instruction Manual.
- Zerle L. Carpenter, Hatching Eggs in the Classroom, Texas Agricultural Extension Service.

តែសម្រួលដោយ៖

- ១- លោក **អ៊ុំ ណារិន្ទ** : អ្នកជំនាញផ្នែកបសុសត្វ នៃគម្រោង TSTD (2013)
- ២- លោក **លីវ លាងហ៊ី** : ប្រធានក្រុមទីប្រឹក្សា / អ្នកជំនាញផ្នែកផ្សព្វផ្សាយ ផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា នៃគម្រោង TSTD
- ៣- លោក **ស៊ា វិសាលរដ្ឋ** : អ្នកជំនាញថ្នាក់ជាតិផ្នែកបសុសត្វ នៃគម្រោង TSTD មកពីនាយកដ្ឋានផលិតកម្ម និង បសុព្យាបាល

អនុញ្ញាតចោះពុម្ពផ្សាយ និងក្រសួងសិក្សាដោយ
ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
ឆ្នាំ ២០១៣

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមទំនាក់ទំនង៖
នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម នៃ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ
#២០០ វិថីព្រះនរោត្តម សង្កាត់ទន្លេបាសាក់
ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ទូរស័ព្ទលេខ : ០១២ ៨២៦ ៦១៧
ទូរសារ : (៨៥៥) ០២៣ ២១០ ៩៤៨
អ៊ីម៉ែល : mak_soeeun@camnet.com.kh

នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម នៃ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ
បោះពុម្ពលើកទី ១: ឆ្នាំ ២០១៣ ចំនួន ១.០០០ ច្បាប់